

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ. Φύλλου 583 - Σάββατο, 16 Γενάρη 2010

1 ΕΥΡΩ

■ Πρόγραμμα Σταθερότητας
Κινούμενη άμμος η φορολογία και οι περικοπές δαπανών

ΣΕΛΙΔΑ 16

Αρχισαν ν' ανοίγουν τα χαρτιά τους οι νεκροθάφτες της Κοινωνικής Ασφάλισης

ΣΕΛΙΔΑ 9

Κράτος και καπιταλιστές καταληστεύουν τον ΟΑΕΔ

ΣΕΛΙΔΑ 8

Επιταχύνθηκε το βίαιο ξεκλήρισμα της φτωχής αγροτιάς

ΣΕΛΙΔΑ 16

Άδιστακτοι τραπεζίτες, πρόθυμη κυβέρνηση

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Νομοσχέδιο Μπιρμπίλη
Ψευδεπίγραφη προστασία των δασών και δασικών εκτάσεων της Αττικής**

ΣΕΛΙΔΑ 11

Από τον Καποδιστρια στον Καλλικράτη

Λιγότερες κοινωνικές δαπάνες, περισσότεροι φόροι

ΣΕΛΙΔΑ 13

Πανδημία-εμβόλιο γρίπης των χοίρων
«Σκάνδαλο του αιώνα»

ΣΕΛΙΔΑ 12

Φτιασιδώματα της «μηδενικής ανοχής»

ΣΕΛΙΔΑ 16

ΜΕΧΡΙ ΠΟΤΕ
Θα τους ανεχόμαστε;

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

1/1: Ταΐλάνδη: Ημέρα δασκάλων 16/1/1980: Εκτέλεση Πέτρου - Σταφιούλη (17N) 16/1/1992: Αθώση Ανδρέα Παπανδρέου από το Ειδικό Δικαστήριο 17/1: Πολωνία: Ημέρα απελευθέρωσης 17/1/1824: Κυβέρνηση Τριπολιτσάς υπό τον Πετρόπουλη Μαυρομαχόλη και δεύτερη στο Κρανιδι υπό τον Κουντουριώτη (στο αυστότατο ακόμη ελληνικό κράτος!) 17/1/1991: Εναρξη «Καταιγίδας της ερήμου» 17/1/1979: Βόμβα στο αυτοκίνητο του χουντικού δημάρχου Καλύμνου 17/1/1983: Η Νιγηρία εκδώκει 2.000.000 μετανάστες-πρόσφυγες 18/1: Τύνηση: Ημέρα επανάστασης (1956) 18/1/1953: Εκλογή πρώτης ελληνίδας βουλευτού (Ελένη Σκουρά) 18/1/1962: Οι Αμερικανοί ρίχνουν φυτοφάρμακα στο νότιο Βιετνάμ για ν' ανακαλύψουν τους Βιετκόνγκ 18/1/1989: Τραυματισμός του αντιεσταγέλα Παναγιώτη Ταρασούλεα (17N) 18/1/1947: Ναυάγιο Χειμάρας, πνηγμός 70 πολιτικών κρατουμένων που ταξίδιευαν δεμένοι 18/1/1823: Το Ναύπλιο ορίζεται έδρα της ελληνικής κυβέρνησης 18/1/1974: Εκρήξεις βομβών σε αυτοκίνητα ξένων αποστολών στο κέντρο της Αθήνας (Λαϊκές Απελευθερωτικές Ομάδες Σαμποτάζ) 18/1/1978: Δύο βόμβες στη Θεσσαλονίκη (ΣΙΑ-ΕΞΠΡΕΣ) 19/1/1865: Θάνατος Πιερ Ζοζέφ Προυντόν 19/1/1966: Η Ιντιρά Γκάντι πρωθυπουργός Ινδίας (δεύτερη γυναικεία παγκόσμια) 19/1/1981: Ο Ρόναλντ Ρίγκαν πρόεδρος ΗΠΑ 19/1/1949: Ο ΔΣΕ καταλαμβάνει το Καρπενήσι 19/1/1988: Ο Γιάσερ Αραφάτ στην Ελλάδα (πρόσκληση Παπανδρέου) 19/1/1978: Βόμβες σε τέσσερα αυτοκίνητα βορειοαμερικανών (Αθήνα) 19/1/1983: Σύλληψη Klaus Barbie (Βολιβία) 20/1: Βουλγαρία: Ημέρα γιαγιάς, Μάλι: Ημέρα στρατού 20/1/1996: Ο Γιάσερ Αραφάτ πρώτος εκλεγμένος ηγέτης (88,1%) του παλαιστινιακού λαού 20/1/1948: Δολοφονία Μαχάτμα Γκάντι 20/1/1972: Ο Νικόλαος Μέρτζος εκλέγεται β' αντιπρόεδρος της χουντικής «Συμβουλευτικής» 20/1/1981: Δύο εμπρηστικές βόμβες σε γραφεία ΔΕΗ (Αγιοι Ανάργυροι-Ιλίσια) 21/1/1973: Καροτόμηση Λουδοβίκου ΙΣΤ' 21/1/1924: Θάνατος Λένιν 21/1/1980: Εμπρηστική βόμβα στο αυτοκίνητο καθηγητή Χημείου Βασιλειάδη 21/1/1988: Απόπειρα κατά αξιωματικού ΔΙΑ Τζορτζ Κάρρος (Φιλοθέη) 21/1/2006: Θάνατος Ibrahim Rugeva 22/1/1830: Πρωτόκολλο Λονδίνου (ανεξαρτησία Ελλάδας) 22/1/1842: Ιδρυση Εθνικής Τράπεζας (Γεώργιος Σταύρου) 22/1/1933: Με εντολή Βενιζέλου η χωροφυλακή χτυπά 3.000 απολυμένους εργάτες στη Νάουσα (4 νεκροί, 20 τραυματίες) 22/1/1949: Κατάληψη Πεκίνου από το κομμουνιστές υπό τον Μάρο 22/1/1971: Δίκη μελών ΠΑΚ στο έκτακτο στρατοδίκειο Αθηνών, εφτά καταδίκες 22/1/1973: Καταδίκη έντεκα ατόμων για απόδραση Αλέκου Παναγούλη 22/1/1979: Σύλληψη εννιά βουλιστών της ΟΕΑ για τις αιματηρές επιθέσεις στους κινηματογράφους - δύο (Τζαβέλλας και Γεωργιάδης) είναι ε.ε. αξιωματικοί του στρατού 22/1/1888: Απόπειρα κατά της Λουζί Μισέλ - σώζει τον δράστη από καταδίκη.

● Αφού προηγήθηκε εξαντλητική δημόσια διαβούλευση, πρωθήμηκε στη Βουλή ρύθμιση για την επαναφορά του φόρου γονικών παροχών και δωρεών ●●● Καλό, το άλλο με τον Τοτό το ξέρετε; ●●● Το έχει πει και ο πρωθυπουργός: αυτή η κυβέρνηση δεν πρόκειται να αιφνιδιάσει ●●● Ούτε διάφορες τροπολογίες σε άσχετα νομοσχέδια ●●● Για τον λόγου το αληθές, η τροπολογία για τους νέους φόρους κατατέθηκε στο νομοσχέδιο για τα δάση ●●● Πού το είδατε το άσχετο, ρε άσχετο; ●●● Το είπε και ο Πετσάλνικος: όλα είναι απολύτως νομότυπα ●●● Της νύχτας τα καμώματα τα βλέπει η μέρα και βάζει τα κλάματα ●●● Τι τηλεοπτικό παραλήρημα κι αυτό του Σαββατόβραδου ●●● Πόνεσαν πολλοί από την έκρηξη στο Σύνταγμα ●●● «Η Βουλή θα παραμείνει αφύλαχτη», δήλωσε με το γνωστό του στόμφο ο εκλεκτός του FBI ●●● Δηλαδή, οι στρατιές των κάθε ειδούς μπάτσων και ασφαλιών, που ο καθένας βλέπει περνώντας από εκεί, δεν κάνουν φύλαξη; ●●● Ή έπειτα να

βγάλουν αφύλαχτο το χώρο για να μη φανεί ότι και πάλι τους έκαναν ρόμπες; ●●● Τόσο βαριά του έπεισε η πολιτική βρομία και η ίντριγκα που δεν την άντεξε ούτε ο ίδιος και κατέληξε στο νοσοκομείο ●●● Μας ρωτάτε γιατί δεν πήγε ο Μήκυς στην κεντροαριστερή σύναξη του Λεωνίδα ●●● Μα ο Μήκυς δέλει για τον εαυτό του τον πρώτο ρόλο, δε γουστάρει να είναι δεύτερος ●●● Θα κάνει δική του φίεστα κάποια στιγμή ●●● Δεν ξέρουμε αν το 'χετε αντιληφθεί, αλλά διάγονμε πλέον την εποχή του σοσιαλισμού ●●● Η εποχή της βαρβαρότητας έληξε στις 4 του

περασμένου Οκτώβρη ●●● Γι' αυτό ο Γιωργάκης δεν επαναλαμβάνει το γνωστό προεκλογικό σλόγκαν ●●● Ευτυχώς, Ρόζα Λουζέμπουργκ, εσένα σε σκότωσαν νωρίς ●●● Στα όρια σαλαρίσματος ο υπουργός Εργασίας Α. Λοβέρδος ●●● Η εικόνα του στην εκπομπή του Πρετεράκου τα έλεγε όλα ●●● Ρε σου, Αλέξη, ξέρεις όλον πρόεδρο κόμματος που να έχει φάει τρεις φορές πόρτα σε πρόταση για διεξαγωγή συνέδριου; ●●● Θαυμάζουμε την αταραξία σου και την υπομονή σου ●●● Είναι πολύ γλυκιά η προεδρική καρέκλα, φαίνεται ●●● Εστω

κι αν είναι του ΣΥΝ ●●● Πού να γυρνάς τώρα στο μηχανιλίκι, όταν μάλιστα η οικοδομή καταρρέει; ●●● Ο Βορίδης στο πάνελ και ο Καρατζαφέρης σε απευθείας σύνδεση με το γραφείο του ●●● Κανένα άλλο κόμμα δεν εκπροσωπούνταν με δύο, ενώ ο Περισσός είχε αποκλειστεί ●●● Αυτά στην εκπομπή του Πρετεράκου την περασμένη Δευτέρα ●●● Η γραμμή είναι να στηριχτεί ο Χειριζέρης, μη τυχόν και αρχίσει να ανακάμπτει γρήγορα η ΝΔ ●●● «Αν βλέπετε καπνούς να βγαίνουν από τις τράπεζες, δεν είναι φωτιά, αλλά από τα μαγειρεία όπου μαγειρέουν τους ισολογισμούς τους» ●●● Φράση που αποδίδεται σε κορυφαίο τραπεζίτη από την ενημερωμένη περί τα τραπεζικά ιστοσελίδα www.bankingnews.gr ●●● Αυτός ο Λαιμεντιάδης, που αγοράζει ό,τι πουλάται στο χώρο των ΜΜΕ και που έφτασε στο σημείο να χρηματοδοτήσει έδρα σε αμερικανικό πανεπιστήμιο, πού τα 'χει βρει τόσα λεφτά; ●●● Ισως μάδομψε όταν αρχίσει ο πόλεμος με άλλους μεγαλοεδότες ●

◆ Πουρνό-πουρνό βγήκε στους Οικονομέα-Καμπουράκη, σε ένα εμφανός στημένο τηλεοπτικό σόου, ο Γ. Παπακωνσταντίνου, για να υπαρτιστεί τις συνεχείς φοροεπιδρομές της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Δεν του «βγήκαν» όλα, όμως, στη μαραθώνια συνέντευξη. Γιατί δε μπορούσε να ευθυγραμμιστεί απόλυτα με το λαϊκισμό των συνομιλητών του. «Έχουν ιταμή συμπεριφορά», έλεγε δήθεν οργισμένος για τους κοινοτικούς ελεγκτές ο Οικονομέας. «Δεν θα διαφωνούσα μαζί σας», συγκατένευε ο Παπακωνσταντίνου. Υστερά από λίγο, όμως, προφανώς συνειδητοποιώντας τι είχε συνομολογήσει, προσπαθούσε να το μαζέψει: «Ουδείς από εμάς μπορεί να αποδεχτεί αυτό που είπατε πριν, ιταμή συμπεριφορά». Ναι,

αλλά αν επέδειξαν ιταμή συμπεριφορά οι ελεγκτές, δεδομένου ότι ολοκλήρωσαν το έργο τους, σημαίνει ότι αυτή η συμπεριφορά έμεινε αναπότητη. Γ' αυτό, άλλωστε, ένας υπουργός (Λοβέρδος;) δήλωσε στα «Νέα» ότι αισθάνθηκε εξευτελισμό!

◆ Είπε κι ένα ωραίο ο Παπακωνσταντίνου σ' αυτή τη συνέντευξη: «Όλα τα στελέχη, και ο κ. Παπουτσής και όλοι μας, στηρίζουν μια ενιαία πολιτική στην Κυβέρνηση... Ολοι προσπαθούμε να κάνουμε τη δουλειά μας, ο καθένας μας έχει κι ένα διαφορετικό ρόλο. Είναι άλλος ο ρόλος του υπουργού της Κυβέρνησης, άλλος ο ρόλος του γραμματέα της Κοινοβουλευτικής

Ομάδας». Σωστά. Ο υπουργός ασκεί πρακτική πολιτική και ο γραμματέας της ΚΟ ασκεί τάχαμον κριτική στα πιο σκληρά αντιλογικά μέτρα, για να ελέγχει πολιτικά τις λαϊκές αντιδράσεις. Ο καθένας με τον τρόπο του, έχοντας μοιράσει τους ρόλους, στηρίζει τη μία και μοναδική κυβερνητική πολιτική, στην οποία όλοι συμφωνούν.

◆ Εγραψε ο εργατολόγος Αλ. Μητρόπουλος στη μόνιμη στήλη του στο «Ποντίκι»: «Βεβαίως αδυνατούμε να πιστέψουμε ότι οι Συνδικαλιστικές Οργανώσεις έκαναν χρήση των προγραμμάτων stage για τη διεκπεραίωση των καθημερινών διοικητικών-γραφειοκρατικών τους

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Όλες οι θεωρίες περί αναθέμανσης της οικονομίας μέσα από τη διανομή επιδόματων, βοηθημάτων και αυξήσεων ήταν απλώς μια αφελής συζήτηση για αφελείς ψηφοφόρους.

Γ. Πρετεντέρης (Βήμα)

Προκειμένου να προωθήσουν τα πατενταρισμένα τους φάρμακα και εμβόλια κατά της γρίπης, οι φαρμακευτικές εταιρίες επιθέσεις στους επιστήμονες και τις επιτόμεις υπηρεσίες που έχουν την ευθύνη για τη δη-

μόσια υγεία να σημάνουν συναγερμό στις κυβέρνησες παγκοσμίως, ώστε αυτές να σπαταλήσουν τους λιγοστούς πόρους τους για αναποτελεσματικές στρατηγικές εμβολιασμούς και να εκθέσουν χωρίς λόγο εκατομμύρια υγιή άτομα στον κίνδυνο των άγνωστων ανεπιθύμητων εμβολίων που δεν έχουν ελεγχθεί επαρκώς.

Συμβούλιο της Ευρώπης

Έχουμε παραγωγή ελιτότοκη πολλές φορές που είναι μόνο

για μπουτίκ. Αυτή την αντιληφτη του μπουτίκ ή του ελιτότοκου θα πρέπει να το μεγ

Σικληρή λιτότητα διαρκείας με μπακαλοτέφτερα

ΗΛ. Κατσέλη άφησε ανοιχτό το ενδεχόμενο ακόμη και για την εφαρμογή ενιαίου συντελεστή ΦΠΑ στο ύψος του 15%. Ο ένας γενικός γραμματέας του υπουργείου Οικονομικών, ο πολύτειρος τέως υφυπουργός Δ. Γεωργακόπουλος δήλωσε (ραδιο σταθμός «Real FM») ότι «έχει πέσει κι αυτό πάνω στο τραπέζι», διότι «ο ένας συντελεστής ΦΠΑ ελέγχεται πιο εύκολα και απαλλάσσει τις εταιρίες από μια σειρά διαδικασιών που πολλές φορές μπερδεύουν τα πράγματα». Το πήγε, μάλιστα, και παραπέρα, μιλώντας για επιστροφή της διαφοράς (;;;) στους φτωχούς, που βρίσκονται κάτω από το όριο του αφορολόγητου. Ο άλλος γενικός γραμματέας του ίδιου υπουργείου Η. Πλασκοβίτης δήλωσε (EPA) ότι «είχε υπάρξει κάποια εισήγηση σχετική αλλά δεν υπάρχει καμία απόφαση».

Όλα αυτά την περασμένη Δευτέρα. Το μεσημέρι της

ιδιας μέρας, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Γ. Πεταλωτής διατάχτηκε να τα μαζέψει. «Δεν υπάρχει καμία σκέψη στην κυβέρνηση για επιβολή ενιαίου φόρου προστιθέμενης αξίας 15%. Δεν υπάρχει πρόταση. Δεν υπάρχει εισήγηση». Τότε τι έλεγαν οι δυο γραμματέις του αρμόδιου υπουργείου; Μπούρδες; Οχι βέβαια.

Στο προηγούμενο φύλλο, αναφέρομενο στην οικονομική πολιτική της κυβέρνησης, γράφουμε: «Ένα δόγμα μόνο υπάρχει στην οικονομική πολιτική της κυβέρνησης Παπανδρέου: θα πάρουμε όσα μέτρα χρειαστούν, προκειμένου το έλειμμα να πέσει κάτω από το 3% του ΑΕΠ, όπως απαιτείται από το Σύμφωνο Σταθερότητας της ΕΕ... Ξεκινώντας απ' αυτό το δόγμα, η οικονομική πολιτική διαμορφώνεται μήνα με το μήνα και βδομάδα με τη βδομάδα. Αν το πρώτο πακέτο μέτρων δεν αποδιδει, έρχεται άλλο και αν και αυτό δεν φτάνει, έρ-

χεται άλλο και ούτω καθεξής. Γι' αυτό, άλλωστε, ο κρατικός προϋπολογισμός που με θυελλώδη χειροκροτήματα ψήφισε ο πασοκοκός κοινοβούλευτικός λόγχος στις 23 Δεκεμβρίου, έχει ήδη καταστεί κουρελόχαρτο».

Ο κρατικός προϋπολογισμός έχει μετατραπεί σε μπακαλοτέφτερο, στο οποίο το επιτελείο του υπουργείου Οικονομικών σήμερα και γράφει συνεχώς. Τα διάφορα εναλλακτικά σενάρια καταρτίζονται από τώρα και ποσοτικοποιούνται, για να δουν ποιο μπορεί να τους δώσει περισσότερα και με ασφάλεια. Το μόνο βέβαιο είναι ότι τα βάρη θα τα φορτώσουν στις πλάτες των εργαζόμενων και των συνταξιούχων, γιατί το κεφάλαιο πρέπει να στηριχτεί για «αναπτυξιακού» λόγους και αποκλείεται κάθε φορολογική του επιβάρυνση.

Οι διαρροές και τα μισόλογα κυβερνητικών στελεχών για τα διάφορα σενάρια φορομητηξας, όπως αυτά για το

ΦΠΑ, δεν οφειλονται σε αρρυθμία του οικονομικού επιτελείου. Εντάσσονται στον ψυχολογικό πόλεμο που συνοδεύει τη σικληρή λιτότητα. Ρήγνουν τα σενάρια στην πιάτσα, τρομοκρατούν τον κόσμο, δημιουργούν κλίμα, μετά τα μαζεύονται και στο τέλος θα επιλέξουν ποια και πότε θα υλοποιήσουν. Ας μην ξεχνάμε ότι η αύξηση των ειδικών φόρων κατανάλωσης σε καπνό και αλκοολούχα ποτά ξεκίνησε από 250 εκατ. ευρώ στις αρχές Νοέμβρη (προσχέδιο προϋπολογισμού) και έφτασε μέχρι στιγμής το 1 δισ. (1.000 εκατ.) ευρώ. Δηλαδή, η αύξηση δύο μόνο έμμεσων φόρων, που πλήγτηκαν ευθέως τους εργαζόμενους, τη μεγάλη καταναλωτική μάζα, τετραπλασιάστηκε μέσα σε δύο μήνες κι ακόμα δεν ξέρουμε τι μπορεί ακόμα να προσθέσουν μέχρι το τέλος του χρόνου. Όλα είναι ανοιχτά, με καμία μορφή φορολογίας -ιδιαίτερα έμμεσης- δεν έχουμε τελειώσει.

■ Ψιχαλίζει...

Κατά μέτωπο επίθεση ενάντια στον υφυπουργό Δημοσίων Εργων Γ. Μαγκριώτη και στον υπερ-υπουργό Επικρατείας Χ. Παμπούκη από το «Πρώτο Θέμα», εφημερίδα του ομίλου Μπόμπολα (για να μην ξεχινόμαστε). Με σιληρές και απαντικές εκφράσεις. «Αντε χάσου Ρουσσοπολάκι», γράφει η εφημερίδα για τον Μαγκριώτη και «τον προκαλεί, αν έχει ανδρισμό και πολιτική ΤΙΜΗ, να παραπιθεί από την ασυλία του και να έρθει να αποδειξεί τα φέματα που λέει». Η εφημερίδα δημοσίευσε έγγραφα για ρουσφέτια, τα οποία «βρήκε» ο γνωστός... σκουπιδοφάχτης στα σκουπίδια του υφυπουργού και ο Μαγκριώτης απάντησε ότι του τη στήνουν επειδή υπηρετούν επιχειρηματικά συμφέροντα (τι κάνει νιάου-νιάου στα κεραμίδια);.

Τον Παμπούκη τον «περιλαβάπινε» ο ίδιος ο Θ. Αναστασίδης και σε δύο σελίδες κυριολεκτικά τον «σκίζει», με το γνωστό του ύφος. Χαρούλη τον ανεβάζει και τον κατεβάζει, μιλά για «ψευτοπασάκους λιμοκοντόρους μπιούτιφουλ πιπλ που νομίζουν ότι βρήκαν τη σημαία ευκαιρίας της ζωής τους», τον κατηγορεί ως άνθρωπο του Ψυχάρη, τον αποκαλεί «μεγαλοδικηγόρο και πολυεκατομμυριούχο» που ενέσκηψε ως «αλεξιπτωτιστής στο γραφείο του Γιώργου», ενώ «ουδεμία σχέση είχε με το ΠΑΣΟΚ και έκανε μπτζίνες όταν εμείς σγωνιζόμασταν ενοντίον του καραμανλικού χαζοφασισμού», αναρωτίεται «πού είναι η κλίση σου, Ρίρης, Ρασπούτιν ή απλός... Κουτσόγιωργασ» και καταλήγει με το ερώτημα: «Ξέρουν οι μπτζίνες δικηγόροι από οικολογία ή γι' άλλα ετοιμάζονται;».

Κι ενώ το φτύσιμο πάει σύννεφο, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος (για λογαριασμό του πρωθυπουργού πάντοτε) απεφάνθη ότι... ψιχαλίζει. Διαβάστε την απάντηση που έδωσε σε σχετικό ερώτημα τη Δευτέρα: «Εάν υπάρχουν κάποια συγκεκριμένα γεγονότα, θα μπορούμε να αποφανθούμε και θα μπορούμε να κρίνουμε. Στα σχόλια, όμως, των εφημερίδων, σαφώς και δεν απαντάμε. Εμείς απαντάμε με την πολιτική μας. Εμείς παράγουμε πολιτική και αυτή είναι η απάντησή μας. Οταν έχουμε γεγονότα, τα συζητάμε. Και τα δύο μέλη της κυβέρνησης και ιδιαίτερα ο υπερ-υπουργός Παμπούκης έμειναν ακάλυπτα από τον πρωθυπουργό, ο οποίος μάλλον έχει αρχίσει να το σκέφτεται. Και βέβαια, πρέπει να θεωρείται κάτι παραπάνω από βέβαιο ότι το παρασκήνιο, όπου γίνονται οι «διευθετήσεις» ανάμεσα στις κυβέρνησης και τα μεγάλα καπιταλιστικά συμφέροντα, έχει πάρει φωτιά.

■ ΦΠΑ παντού

Από το πρωινόδικο του Αυτιά, όπου έπιασε στασιδι το πρώτης περασμένης Τρίτης, μας ανακοίνωσε τα καινούργια μαντάτα ο Γ. Παππακωνσταντίνου. «Θα πάτε σε ΦΠΑ σε δικηγόρους, γιατρούς και άλλους επαγγελματίες που τώρα δεν πληρώνουν; Κύριε υπουργέ, θα βάλετε ΦΠΑ;», ρώτησε δήθεν στο άσχετο ο Αυτιάς. «Κοιτάξτε, θα πάμε σε μία γενικευση του ΦΠΑ, το έχουμε πει. Συζητάμε αυτή τη στιγμή στο πλαίσιο της φορολογικής μεταρρύθμισης τις ακριβείς παραμέτρους αυτού του νέου συστήματος και θα μου επιτρέψετε να μείνω εδώ», απάντησε, πάλι στο άσχετο ο Παππακωνσταντίνου.

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι οι εργαζόμενοι θα κληθούν να πληρώσουν ΦΠΑ και όταν καταφέυγουν σε υπηρεσίες γιατρών, δικηγόρων, συμβολαιογράφων κ.ά. Γιατί, βέβαια, όταν ζητούν απόδειξη δεν θα έχουν να αντιμετωπίσουν μόνο το παζάρι που αφορά την άμεση φορολογία του ελευθεροεπογγελματία (τόσο με απόδειξη, τόσο χωρίς απόδειξη), αλλά και τον ΦΠΑ, που μέχρι τώρα δεν υπήρχε στις συγκεκριμένες υπηρεσίες.

■ Ξανανεβαίνει ο τιμάριθμος

Ξανάρχισε να παίρνει την ανηφόρα ο τιμάριθμος, σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε η ΕΣΥΕ για το Δεκέμβρη του 2009. Το Δεκέμβρη ο γενικός δείκτης σημείωσε άνοδο 0,2%, έναντι μείωσης 0,5% που είχε σημειώσει το Δεκέμβρη του 2008. Σε δωδεκάμηνη βάση, ο τιμάριθμος «έτρεχε» το Δεκέμβρη του 2009 με 2,6%, έναντι 2% που «έτρεχε» τον ίδιο μήνα του 2008.

Τα στοιχεία αυτά δείχνουν ότι η πτωτική τάση του τιμάριθμου ήδη αντιστράφηκε. Αυτή η αντιστροφή θα αποκτήσει μόνιμα χαρακτηριστικά, καθώς η φορομητηχτική πολιτική της κυβέρνησης άρχισε ήδη να αυξάνει τις τιμές σε ειδη πλαστιάς κατανάλωσης (π.χ. τσιγάρα, ποτά), ενώ αναμένονται και νέα μέτρα μέσα στο χρόνο (αύξηση φόρου καυσίμων, γενικευση ΦΠΑ, αύξηση συντελεστών ΦΠΑ), που θα επιβαρύνουν τον τιμάριθμο.

Η κυβέρνηση, όμως, εξακολουθεί να μιλά για πρόβλεψη 1,5% μέσα στο 2010, προκειμένου να εξυπηρετήσει την εισοδηματική της πολιτική (κυρίως στις συντάξεις, γιατί οι μισθοί στο δημόσιο θα υποστούν γενική μείωση).

Αδίστακτοι τραπεζίτες, πρόθυμη κυβέρνηση

Στις 4 Γενάρη, στην περιβόλητη «off the record» συνέντευξή του ο Γ. Παππακωνσταντίνου έλεγε πως δεν έχει καμιά ανάγκη να βγει για δανεισμό μέσα στο Γενάρη, γιατί τα ταμειακά διαθέσιμα αρκούν για να πληρωθούν όλες οι οφειλές του δημοσίου (έδινε μάλιστα και νούμερα). Φυσικά, κανείς δεν τον πίστεψε.

Τις επόμενες μέρες άρχισε δειλά-δειλά η φημολογία για επικείμενο μικρό εσωτερικό δανεισμό (με έντοκα γραμμάτια), ώστε η κυβέρνηση να αποφύγει την πίεση των «διεθνών τοκογλύφων», μέχρι να αποκατασταθεί «ικλίμα εμπιστοσύνης στις διεθνείς αγορές», που υποτίθεται ότι θα γίνονται μετά την ολοκλήρωση των διαδικασιών έγκρισης του Προγράμματος Σταθερότητας

H

Θανατηφόρα κληρονομιά της εισβολής στο Ιράκ

Σαν ανεξέλεγκτη πυρκαϊγία ξεπλώνεται στο καρκίνο στο Ιράκ. Χιλιάδες βρέφη γεννιούνται με παραμορφώσεις και οι γιατροί κάνουν μεγάλο αγώνα για να αντιμετωπίσουν την αύξηση του καρκίνου και τις εκ γενετής ανωμαλίες, ιδιαίτερα σε πόλεις που υπέστησαν σφροδρούς αμερικανικούς και βρετανικούς βομβαρδισμούς.

Για παράδειγμα, σύμφωνα με ρεπορτάρια του «Αλ – Τζαζίρα», στη Φαλούτζα, που βομβαρδίστηκε ανελέητα το 2004, το 25% τερήπου των νεογέννητων βρεφών έχουν σοβαρές παραμορφώσεις, εκ γενετής ανωμαλίες, όγκους στον εγκέφαλο, σοβαρά προβλήματα στη σπονδυλική στήλη. Ο αριθμός των καρκίνων στην επαρχία Μπαμπλί, νότια της Βαγδάτης, έχει αυξηθεί από τα 500 διστηνωμένα περιστατικά το 2004 στα 9.082 το 2009. Στη Βασόρα, τα διαγνωσμένα περιστατικά καρκίνου από 1.885 το 2005 αυξήθηκαν στα 2.302 το 2006 και στα 3.071 το 2007, ενώ ο διευθυντής του Ογκολογικού Κέντρου της πόλης, Dr. Jawad al Al, δήλωσε στο «Αλ – Τζαζίρα» ότι τώρα επισκέπτονται το Κέντρο περίπου 1.250 – 1.500 ασθενείς κάθε μήνα.

Οι γιατροί υποστηρίζουν ότι η κατακόρυφη αύξηση των περιστατικών με καρκίνο συνδέεται με τις αμερικανικές και βρετανικές βόμβες, που περιέχουν μεγάλη ποσότητα απεμπλουτισμένου ουρανίου. Αυτό αποδεικνύεται όχι μόνο από διεθνείς επιστημονικές έρευνες, αλλά και από το χρόνο που άρχισε η αλματώδης αύξηση των καρκινοπαθειών στο Ιράκ, δηλαδή 5 – 6 χρόνια από τον πόλεμο του Κόλπου το 1991 και άλλο τόσο από την αμερικανική εισβολή το 2003, όσο δηλαδή χρονικό διάστημα απαιτείται για να εκδηλωθεί η νόσος.

Αλλωστε, το ίδιο φαινόμενο παρατηρείται και στο Αφγανιστάν, ιδιαίτερα στο νότιο και ανατολικό Αφγανιστάν όπου έχουν γίνει οι περισσότεροι και σφροδότεροι βομβαρδισμοί. Σύμφωνα με δήλωση στο «Αλ – Τζαζίρα» του Dr. Daud Mirakai, διευθυντή του «Afghan Depleted Uranium and Recovery Fund», πολλά παιδιά στο νότιο και ανατολικό Αφγανιστάν γεννιούνται χωρίς μάτια, χωρίς μέλη ή με όγκους που εξέχουν από το στόμα και τα μάτια.

Ο Dr. Doug Rokke, πρώην διοικητής του «Depleted Uranium Project» του αμερικανικού στρατού κατά τον πόλεμο του Κόλπου το 1991, ήταν υπεύθυνος ενός προγράμματος απολύμανσης αμερικανικών τανκς. Ο άνθρωπος αυτός δήλωσε στο «Αλ – Τζαζίρα» ότι «χρειαστηκαν τρία χρόνια για να απολύμανουμε σε μια εγκατάσταση, που κόστισε πολλά εκατομμύρια δολάρια στο αμερικανικό υπουργείο Αμυνας, με ειδικά εκπαιδευμένους φυσικούς επιστήμονες και μηχανικούς, 24 τανκς που έστειλαν πίσω στις ΗΠΑ». Και πρόσθετε: «Τι μπορεί να κάνει ο απλός Ιρακινός με τα χιλιάδες και χιλιάδες απορρίματα και κατεστραμμένα οχήματα που είναι διάσπαρτα στην έρημο και σε όλες τηριούς;»

Σύμφωνα με το «Αλ – Τζαζίρα», το Πεντάγωνο χρησιμοποίησε περισσότερους από 300 τόνους απεμπλουτισμένου ουρανίου στον πόλεμο του Κόλπου το 1991 και περισσότερους από 1.000 τόνους κατά την εισβολή το 2003 και μετά.

■ Αφγανιστάν

«Ο χρόνος εξαντλείται»...

Στις 27 Δεκεμβρίου, δημοσίευμα του πρακτορείου «Reuters», με τίτλο «Οι Ταλιμπάν έχουν επεκτείνει την επιρροή τους σ' όλο το Αφγανιστάν», επικαλούμενο δηλώσεις ανώτατου νατοϊκού αξιωματικού της Υπηρεσίας Πληροφοριών σε στενό κύκλο δημοσιογράφων, αναφέρει μεταξύ άλλων: «Ο χρόνος εξαντλείται. Εχουμε περίπου ένα χρόνο για να αποδείξουμε ότι η στρατηγική μας μπορεί πραγματικά να δουλέψει. Οι Ταλιμπάν έχουν σκιώδεις κυβερνήσεις σε 33 από τις 34 επαρχίες της χώρας, ενώ η δύναμη και οι ικανότητες της σκιώδους κυβέρνησης τους αιχάνονται. Η αργανική εξέγερση όχι μόνο κερδίζει έδαφος, αλλά μπορεί να αντέξει επ' αριστο, γιατί οι Ταλιμπάν κρατούν τις απαιτούμενες συνεργασίες για να διατηρούν την υποστήριξη και να ενισχύουν τη νομιμότητα και τις ικανότητές τους».

Στις ίδιες δηλώσεις αναφέρεται την επόμενη μέρα δημοσίευμα εφημερίδας του αμερικανικού εκδοτικού ομίλου «MacClatchy», προσθέτοντας ότι η επιστροφή των Ταλιμπάν στις βόρειες επαρχίες του Αφγανιστάν προκαλεί σοβαρά προβλήματα ασφάλειας και απειλεί το βόρειο δρόμο ανεφοδιασμού, συμπληρωματικό των επικίνδυνων δρόμων μέσω του Πακιστάν.

Λίγες μέρες αργότερα αποκαλύφθηκε ότι οι εκτιμήσεις αυτές περιλαμβάνονται σε έκθεση που παρουσίασε στις 23 Δεκεμβρίου ο αμερικανός στρατηγός Μάικλ Φλιν, με τίτλο «Η κατάσταση της εξέγερσης: Τάσεις, επιδιώξεις, στόχοι». Συν τοις άλλοις, η έκθεση αναφέρεται στον κώδικα συμπεριφοράς των Ταλιμπάν, που συντάχθηκε με βάση την εξής οδηγία του ηγέτη τους Μουλά Ομάρ:

«Αυτή είναι η αποστολή μας: να κρατήσουμε το λαό και την πε-

σιόδοξη έκθεση του 2009 για τις δυνάμεις κατοχής, σύμφωνα με την οποία «οι χαλαρά οργανωμένοι Ταλιμπάν γίνονται όλοι και πιο συνεκτικοί και αποτελεσματικοί. Η επιρροή τους εξαπλώνεται, διεκδικώντας και ελέγχοντας νέες περιοχές. Εχουν τους δικούς τους κυβερνήσεις σε αναμονή. Εχουν έτοιμους και τους υπουργούς. Η εξέγερση έχει αυτοπεποίθηση και προσβλέπει σε ένα μετά – ISAF Αφγανιστάν».

Επίσης, σύμφωνα με την έκθεση του στρατηγού Μάικλ Φλιν, τα «περιστατικά» με αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς έχουν σχεδόν τριπλασιαστεί μέσα σε δύο χρόνια, από 2.718 το 2007 σε 7.228 το 2009, και παράλληλα αυξάνεται το βάρος της γόμωσης και η αποτελεσματικότητά τους. Σήμερα οι περισσότερες από τις αυτοσχέδιες αυτές βόμβες έχουν βάρος πάνω από 12 κιλά και το 80 – 90% κατασκευάζονται με λίπασμα, με αποτέλεσμα να είναι πολύ δύσκολος ο εντοπισμός τους.

Συν τοις άλλοις, η έκθεση αναφέρεται στον κώδικα συμπεριφοράς των Ταλιμπάν, που συντάχθηκε με βάση την εξής οδηγία του ηγέτη τους Μουλά Ομάρ:

«Αυτή είναι η αποστολή μας: να κρατήσουμε το λαό και την πε-

ριουσία του ασφαλή. Να μην αφήσουμε τους ανθρώπους που αγαπούν το χρήμα να πάρουν την περιουσία του λαού μας και να του προκαλέσουν προβλήματα.

Να διατηρήσουμε καλές σχέσεις με τους φίλους μας και τον ντόπιο λαό και να μην αφήσουμε τον εχθρό να μας διαιρέσει και να μας χωρίσει».

Ο κώδικας συμπεριφοράς των Ταλιμπάν απογορεύει στους μαχητές:

◆ Να κακομεταχειρίζονται τον πληθυσμό.

◆ Να παίρνουν με τη βία πρωστικά όπλα.

◆ Να παίρνουν παιδιά για να συμμετέχουν στην Τζιχάντ.

◆ Να τιμωρούν με ακρωτηριασμό.

◆ Να αναγκάζουν το λαό να δίνει δωρεές.

◆ Να κάνουν έρευνες σε σπίτια.

◆ Να κάνουν απαγωγές για χρήματα.

Η εκτενής αναφορά από το στρατηγό Μάικλ Φλιν στη συμπεριφορά των Ταλιμπάν απέναντι στον ντόπιο πληθυσμό οφείλεται προφανώς στο ότι αποτελεί κρίσιμης σημασίας ζήτημα και για τα δύο αντίπαλα στρατόπεδα. Ας μη ξεχνάμε ότι η ηγεσία των Ταλιμπάν έχει καταγγείλει τις δυνάμεις κατοχής για προβοκατόρικες ενέργειες, πολύνεκρες εκρήξεις σε βάρος αμάχων και κατασκευασμένη φρημολογία, με στόχο

τη διασπαση και τη συκοφάντησή τους.

Επίσης, σύμφωνα με την έκθεση, η στρατηγική των Ταλιμπάν για το 2010 συνοψίζεται στους εξής στόχους:

◆ Να αυξήσουν τη βάση υποστήριξης (να συνεχίσουν να επεκτείνονται δυτικά και βόρεια).

◆ Να αντιμετωπίσουν την εξάπλωση της ISAF και να προκαλέσουν απώλειες στους εταίρους της συμμοχίας.

◆ Να υπονομεύσουν τις προσπάθειες καλής διακυβέρνησης.

◆ Να εδραιώσουν τη διοίκηση και τον έλεγχο, ιδιαίτερα στο Νότο.

◆ Να ενισχύσουν την καθοδήγηση και την ενότητα της προσπάθειας σ' όλη τη χώρα.

◆ Να διατηρήσουν την ορμητικότητα το χειμώνα και να αυξήσουν την επιθετικότητα.

◆ Να αυξήσουν την επιρροή τους γύρω από τα αισικά κέντρα της Καντοχάρ και της Καμπούλ.

Η έκθεση κλείνει επισημαίνοντας, μεταξύ άλλων, ότι η περιφερειακή αστάθεια αιχάνεται ταχύτατα και επιδεινώνεται, ότι η δύναμη των Ταλιμπάν είναι η αντίληψη ότι η νίκη τους είναι αναπόφευκτη και ότι για να αναστραφεί η τάση αυτή απαιτείται προστασία του πληθυσμού και αλλαγή των αντιλήψεων καθώς και ότι η επιτυχία απαιτεί «να επιχειρούμε και να σκεπτόμαστε με ένα θεμελιακά νέο τρόπο».

Πάνω από 500 οι νεκροί Νατοϊκοί το 2009

Για πρ

Κραυγή αντίστασης στο προπύργιο του ευρωπαϊκού ρατσισμού

Τα γεγονότα που εκτυλίχθηκαν την προηγούμενη βδομάδα στην επαρχιακή πόλη της Καλαβρίας, το Ρόζαρο, δεν πρέπει να προκαλούν έκπληξη. Κι αυτό γιατί το βίαιο έσπασμα των εξαθλιωμένων σκλάβων του ιταλικού νότου δεν ήταν παρά η ελάχιστη αντίδραση σε ένα κράτος που παραμένει στην εμπροσθοφυλακή του ευρωπαϊκού ρατσισμού.

Ξεχειλίσαν τα κροκοδειλια δάκρυα από τους ανά την Ευρώπη «αναλυτές». Και πώς να μη ξεχειλίσουν, αφού αυτό το σύγχρονο σκλαβοπάζαρο δε μπορούσε πλέον να μείνει κρυφό. Είχαν φροντίσει οι ίδιοι οι μετανάστες γι' αυτό με τη βίαιη αντίδρασή τους, που συγκλόνισε όλη την Ιταλία, οπότε βγήκαν στην επιφάνεια όλα τα «καλά» της ιταλικής «δημοκρατίας».

«Στην περιοχή υπήρχαν περίπου 2.000 Αφρικανοί μετανάστες που κοιμόντουσαν το βράδυ όλοι μαζί, συνωστισμένοι σε μία πρών αποθήκη αλέσματος χαρτού κι ένα άλλο μεγάλο κτίριο», ελεγε όλο «συμπόνια» στον βρετανικό Guardian (9/1) ο μονσινόρ Πίνο Ντε Μάσι, γενικός εφημέριος της ρωμαιοκαθολικής επισκοπής της Ορπίδο-Palmi, συμπληρώνοντας: «Εάν οποιοδήποτε από την κεντρική κυβέρνηση έβλεπε τις συνθήκες στις οποίες ζούσαν, χωρίς αποχέτευση, ηλεκτρισμό, νερό ή θέρμανση, δεν θα ξακρινίζοταν γι' αυτά που έγιναν». Βέβαια, ο «σεβαστός» επίσκοπος, όπως και ο πάπας που έσπευσε να βγάλει ανακοίνωση όλο... κατανόηση για τα

προβλήματα των μεταναστών (κάνοντας την... μεγαλειώδη ανακάλυψη ότι είναι κι αυτοί... ανθρώπινα όντα), έβλεπαν μάλλον με παγερή αδιαφορία την όλη κατάσταση, μέχρι που έγινε το «μπαμ». Μέχρι δηλαδή το βράδυ της προηγούμενης Πέμπτης, που εκατοντάδες μετανάστες έχει θηριώδη στον έρημο, διαδηλώνοντας όχι μόνο ενάντια στην μετατροπή τους σε σύγχρονους σκλάβους, αλλά και ενάντια στον ρατσισμό των κατοίκων. «Οι Ιταλοί εδώ είναι ρατσιστές» έγραφαν στα πλακάτ τους, και πώς να ισχυριστεί κανείς το αντίθετο, όταν από την προηγούμενη μέρα «αγανακτισμένοι πολίτες» είχαν φτιάξει τα δικά τους τάγματα θανάτου, ξυλοκοπώντας ανελέητα τους μετανάστες και όποιους αλληλέγγυους τύχαινε να διαμαρτυρθούν. Φτάσανε στο σημείο ακόμα και να καταλάβουν το Δημαρ-

βάλλοντα ζήλο της «δημοκρατίας», της οποίας έχει ανακηρυχθεί επίσημος προστάτης. Την επομένη, ακόμα περισσότεροι μετανάστες κατέβηκαν στους δρόμους (γύρω στους 2.000 αναφέρουν τα ειδησεογραφικά πρακτορεία), διαδηλώνοντας όχι μόνο ενάντια στην μετατροπή τους σε σύγχρονους σκλάβους, αλλά και ενάντια στον ρατσισμό των κατοίκων. «Οι Ιταλοί εδώ είναι ρατσιστές» έγραφαν στα πλακάτ τους, και πώς να ισχυριστεί κανείς το αντίθετο, όταν από την προηγούμενη μέρα «αγανακτισμένοι πολίτες» είχαν φτιάξει τα δικά τους τάγματα θανάτου, ξυλοκοπώντας ανελέητα τους μετανάστες και όποιους αλληλέγγυους τύχαινε να διαμαρτυρθούν. Φτάσανε στο σημείο ακόμα και να καταλάβουν το Δημαρ-

χείο ζητώντας να φύγουν οι μετανάστες από την πόλη.

Οι διαδηλώσεις συμπαράστασης στους μετανάστες δεν φαίνεται να μάζεψαν και πολύ κόσμο (μερικές εκατοντάδες). Κι αυτό αποτελεί ντροπή για τον ιταλικό λαό και την εργατική τάξη. Οσο για την αστυνομία, αυτή έκανε το «καθήκον» της με υπερβάλλοντα ζήλο όπως πάντα. Μάζεψε τους μετανάστες και τους μετέφερε σε στρατόπεδα συγκέντρωσης («Κέντρα Εξακριβώσης Στοιχείων και Απέλασης») τα λένε, σύμφωνα με τον πρόσφατο ρατσιστικό νόμο) για να τους απελάσουν με συνοπτικές διαδικασίες. Την ίδια στιγμή, οι μπουλντόζες δουλεύφαν εντατικά για να γκρεμίσουν τους καταυλισμούς των «μιασμάτων».

Οι «βρωμιάρηδες» ήταν «καλοί» όταν μάζευαν τα φρούτα και τα λαχανικά στις καλλιέργειες, με 20-25 ευρώ το 12ωρο (ή ακόμα και με 10 ευρώ σε ορισμένες περιπτώσεις) και κοιμόντουσαν κατά εκατοντάδες σε αποθήκες με οκτώ χρηματικές τουαλέτες και τρία ντους. Ήταν «καλοί» όταν έσκυβαν το κεφάλι και από το πενιχρό τους μεροκάματο πλήρων 5 ευρώ στον τοπικό συνεργάτη της Μαφίας και 2-3 ευρώ στα φορτηγά που τους μεταφέρουν στη δουλειά. Τώρα που «δεν έχει δουλειά», παραείναι πολλοί (8.000 στην Καλαβρία δεν χωράνε)! Να πάνε λοιπόν στα σπίτια τους για να μη φάνε τις δικές μας τις δουλήσεις. Ετοιμάζονται οι ρατσιστές, οι οποίοι δεν είναι απλά κάποια άρρωστα

μυαλά, αλλά ελλείψει ταξικής συνείδησης γεννιούνται ακόμα και μέσα στην καρδιά της εργατικής τάξης της Ιταλίας κι όχι μόνο στα μικροαστικά στρώματα.

Οσο βαθαίνει η οικονομική κρίση τόσο θα αυγατίζει το ρατσιστικό φαινόμενο. Γιατί ο ρατσισμός δεν είναι «αρρώστια των ηλιθίων», αλλά άμεσο αποτέλεσμα των κοινωνικών και οικονομικών συνθηκών, που δουλεύεται με... επιστημονικό τρόπο από τις αστικές κυβερνήσεις που δρουν ως απλοί διοχειρίστες ενός συστήματος που στηρίζεται στην άγρια εκμετάλλευση της μισθωτής εργασίας. Οσοι δημοσιολόγοι και «αναλυτές» γεμίζουν τα μαντήλια τους με τα κροκοδειλια δάκρυα της υποκρισίας, πίνοντας παράλληλα νερό στο όνομα της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης, απλά δεν θέλουν να βλέπουν τις ακραίες πλευρές του ρατσισμού. «Τι οφελεί να κρατάς τα νύχια των χεριών σου καθαρά όταν είσαι βουτηγμένος ως το λαμπρό μεσάντερ;» (για να θυμηθούμε τον Μπρεχτ).

ΥΓ1: Την 1η Μάρτη προγραμματίζεται να γίνει η πρώτη απεργία μεταναστών στην Ιταλία. Να δούμε τότε τι θα λένε οι «δημοκράτες», αν οι μετανάστες τολμήσουν να περάσουν τα δριά της καθεστηκίας τάξης.

ΥΓ2: Ολη αυτή η κατάσταση στον ιταλικό νότο κάτι μας θυμίζει από τα καθ' ημάς. Η λέξη «Μανωλάδα» σας λέει τίποτα;

Τον κάρφωσαν οι δικοί του!

Θυμάστε την έκθεση Γκόλντστοουν για τα εγκλήματα των Σιωνιστών στη Γάζα; Μιλάμε για την έκθεση της επιτροπής που συστήμεικε κατ' απαίτηση του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ, τρεις μήνες μετά τη σιωνιστική εισβολή στη Γάζα, και κατέληξε σε πόρισμα τον περασμένο Οκτώβρη. Η έκθεση αυτή, αν και επέρριπτε ευθύνες και στην παλαιστινιακή πλευρά για παραβίαση των «ανθρωπίνων δικαιωμάτων», έδινε για πρώτη φορά τη δυνατότητα να παραπεμφθεί το Ισραήλ στα διεθνή δικαστήρια με την κατηγορία των εγκλημάτων πολέμου.

Προς έκπληξη όλων, όταν πρωτοδημοσιεύτηκε το πόρισμα και πήγε να συζητηθεί στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ, η Παλαιστινιακή Αρχή (Π.Α.) απέσυρε τη στήριξη της σ' αυτό και ζήτησε έξαμηνη αναβολή με το αιτιολογικό ότι απαιτείται περισσότερη διεθνής υποστήριξη (αν και οι 33 από τις 47 χώρες του Συμβουλίου τάσσουν υπέρ της έκθεσης)! Στην Παλαιστίνη έγινε χαμός, μέχρι και υπουργοί της κυβέρνησης της Δυτικής Οχθης αντέδρασαν και τελικά η Π.Α. στήριξε το πόρισμα, το οποίο και ψηφίστηκε στην Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ (αλλά όχι φυσικά στο Συμβούλιο Ασφαλείας).

Ο Αμπάς, προκειμένου να καταστηγάσει την οργανώτητη, διόρισε τριμελή επιτροπή που θα διερευνήσει το πώς πάρθηκε αυτή η απόφαση (της αρχικής απόσυρσης της στήριξης στην έκθεση από την Π.Α.). Ξέρετε ποιον τελικά θεώρησε υπεύθυνο αυτή η επιτροπή; Τον ίδιο τον Αμπάς! Καλά διαβάσατε. Μετά από τριάρη κατάθεση του στην επιτροπή, ο Αμπάς αναγκάστηκε να αναλάβει την ευθύνη για την απόφαση αυτή, επικολούμενος διάφορες προφάσεις για το «λάθος» του. Ούτε οι δικοί του δεν μπορούν πλέον να τον καλύψουν.

Τη στιγμή που η Αίγυπτος ξεκινούσε την κατασκευή απόστινο τοίχου στα σύνορα με τη Γάζα και απέλασε ακόμα και το βρετανό βουλευτή Γκάλογουεϊ, σαν «ταραχία», βάζοντας παράλληλα στη «μαύρη λίστα» όλους όσους συμμετείχαν στην τελευταία αποστολή αλληλεγγύης στη Γάζα, οι Σιωνιστές εξαπέλυναν σειρά αεροπορικών «στοχευμένων» επιθέσεων.

Στα τέλη της προηγούμενης βδομάδας (Πέμπτη και Παρασκευή) δολοφόνησαν τρεις και τραυμάτισαν έξι Παλαιστίνιους. Ταυτόχρονα, στρατιώτες τους εισέβαλαν

Απέραντη φυλακή

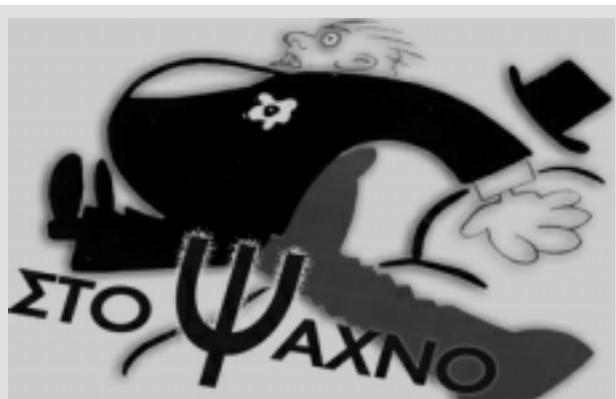

Η CIA συνεργάζεται με την Παλαιστινιακή Ασφάλεια!

Η βρετανική εφημερίδα «Guardian» (17.12.09) σε δημοσίευμά της, με τον προανφερόμενο τίτλο, αποκαλύπτει ότι οι σχέσεις της CIA με τις δύο υπηρεσίες Ασφάλειας της Παλαιστινιακής Αρχής «είναι τόσο στενές, ώστε φαίνεται σαν να τις διευθύνει η CIA», ότι «η CIA τις θεωρεί ιδιοκτησία της» και ότι η αμερικανική επιρροή πάνω σ' αυτές είναι τόσο μεγάλη, ώστε θα μπορούσαν να

θεωρηθούν «προχωρημένος βραχίονας του πολέμου κατά της τρομοκρατίας».

Σύμφωνα με το ίδιο δημοσίευμα, τόσο η CIA όσο και η Παλαιστινιακή Αρχή α

Μία είναι η κυβερνητική γραμμή

Βρήκαν αγαπημένο θέμα οι σχολιαστές των ΜΜΕ: «Δυο γραμμές στην κυβέρνηση». Η ενασχόληση με την παραπολιτική παίρνει και πάλι τη θέση της πολιτικής ανάλυσης, δημιουργώντας ένα πέπλο με το οποίο κουκουλώνεται η αλήθεια. Ένα παραμορφωτικό κάτοπτρο που φωτίζει μόνο ορισμένες -απολύτως δευτερεύουσες- πλευρές, δημιουργώντας μια ψευδή πρόσληψη της πραγματικότητας και κατά συνέπεια ψευδή συνείδηση.

Περιμέναμε ότι στην κυβέρνηση και το κυβερνό κόμμα κάποια στιγμή θα δημιουργούνταν μπάχαλο. Είχε επισημανθεί από τις στήλες της εφημερίδας μας. Μπάχαλο όχι μόνο επειδή οι «μοντερνίες» του Παπανδρέου και ο «προεδρικός» τρόπος με τον οποίο διοικεί δημιουργεί «στρατόπεδα», εντάσεις, και αντιπαραθέσεις, αλλά και επειδή η διαχείριση μιας βαθιάς οικονομικής κρίσης δε μπορεί παρά να δημιουργήσει και φαινόμενα πολιτικής κρίσης.

Αυτά τα φαινόμενα πύκνωσαν το τελευταίο δεκαπέμερο. Ο παραγκωνισμένος Βενιζέλος μέμφθηκε τους συναδέλφους του που στάθηκαν σούζα μπροστά σε απλούς υπάλληλους της Κομισιόν και της ΕΚΤ. Όμως, ο Βενιζέλος δεν έχει κανένα πρόβλημα με το Μάστριχτ και τη διαδικασία επιτήρησης, ούτε με το Σύμφωνο Σταθερότητας. Μιλά για το πρωτόκολλο («οι υπουργοί συνομιλούν μόνο με επιτρόπους») και όχι για την ουσία.

Οι κοινοβουλευτικοί, με επικεφαλής τον «ριγμένο» Παπουτσή, ανάγκασαν τον Παπακωνσταντίνου να αποσύρει την τροπολογία για τις γονικές παροχές, υποδεικνύοντάς του να την καταθέσει ως νομοσχέδιο και να ψηφιστεί με τη διαδικασία του κατεπείγοντος. Επί της ουσίας δεν είχαν καμιά διαφωνία. Άλλωστε, ο Παπουτσής είναι εκείνος που υποτίθεται ότι εξεστράτευσε ενάντια στο πάγωμα των μισθών στο δημόσιο άνω των 2.000 ευρώ, το οποίο πλέον φαντάζει χάδι μπροστά στη νεότερη εκδοχή της εισοδηματικής πολιτικής: και πάγωμα των άνω των 2.000 ευρώ μισθών και γενικό κόψιμο των επιδομάτων κατά 10%. Πολιτική διατυπωμένη από πρωθυπουργικά χείλη, την οποία ο... φιλολαϊκός κ. Παπουτσής έχει ήδη κάνει γαργάρα.

Οι εξουσιαστικοί ανταγωνισμοί, τα κέντρα και τα παράκεντρα που διαγκωνίζονται στην κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ δεν πρέπει να κρύψουν το γεγονός ότι η κυβερνητική πολιτική είναι μία. Είναι πολιτική διαχείρισης της καπιταλιστικής κρίσης προς όφελος του κεφάλαιου. Στα αστικά κόμματα πάντα υπάρχουν προσωπικές στρατηγικές και πάντα αυτές αξιοποιούνται ως εργαλείο ενίσχυσης της εξουσίας και αύξησης του ελέγχου πάνω στους εργαζόμενους.

■ Κυβέρνηση ψευτών

Πέμπτη, 5 Νοέμβρη 2009. Στο γνωστό «σύνολο του πρωθυπουργού» (υπουργικό συμβούλιο σε απευθείας τηλεοπτική μετάδοση), ο υπουργός Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου παρουσιάζει το προσχέδιο του προϋπολογισμού. Εχει φτιάξει μια παρουσίαση σε μορφή powerpoint (όπως κάνουν στα συνέδρια και τις ημερίδες) και αναπτύσσει την κυβερνητική προπαγάνδα. Μία από τις κάρτες που παρουσιάζει αναφέρει: «Αύξηση των ΕΦΚ σε τσιγάρα και ποτά (250 εκ.), για την πρόσληψη 3.000 νοσηλευτών στα νοσοκομεία (70 εκ.) και την αύξηση της επιστροφής ΦΠΑ στους αγρότες (150 εκ.).»

Παρασκευή, 20 Νοέμβρη 2009. Στη Βουλή κατατίθεται ο κρατικός προϋπολογισμός και το κονδύλι από τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης καπνού-αλκοολούχων ποτών είναι αυξημένο κατά 276 εκατ. ευρώ. Η μη κρή διαφορά σε σχέση με το προσχέδιο (276 αντί 250 εκατ. ευρώ) δεν επιτρέπει κριτική.

Δευτέρα, 4 Γενάρη 2010. Ο Γ. Παπακωνσταντίνου καλεί τους οικονομικούς συντάκτες σε... off the record συνέντευξη και μεταξύ των άλλων ανακοινώνει ότι οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης δια αιχθούν ακόμη περισσότερο, ώστε να αποδώσουν επιπλέον 400-500 εκατ. ευρώ σε σχέση με τα ποσά που αναγράφονται στον προϋπολογισμό. Δηλαδή, συνολικά το ποσό διαμορφωδεί στα 680-780 εκατ. ευρώ.

Πέμπτη, 8 Γενάρη 2007. Ο υπουργός Οικονομικών καταδέτει νυχτιάτικα στη Βουλή τροπολογία, που ορίζει τις αιχήσεις στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης καπνού-αλκοολούχων. Σύμφωνα με δελτίο Τύπου που εκδόθηκε, η αύξηση σε σχέση με τον προηγούμενο χρόνο δια φτάσει τα 1.000 εκατ. (1 δισ.) ευρώ.

Ξεκίνησαν από αύξηση 250 εκατ., που διετίθετο υποτίθεται για την πρόσληψη νοσηλευτών και την επιστροφή ΦΠΑ στους αγρότες και μέσα σε δύο μήνες η αύξηση τετραπλασιάστηκε! Η τελευταία αύξηση (καθόλου αμελητέα) έγινε τρεις μόλις μέρες μετά την ανακοίνωση του υπουργού, προφανώς κατ' απαίτηση των ελεγκτών της Κομισιόν και της ΕΚΤ. Ετοιμαζόταν και η ξεφτίλα του υπουργού να ανακοινώνει μέτρα και να ζητά οι ανακοινώσεις να μην αποδοθούν στον ίδιο αλλά σε «ανώτερο παράγοντα του υπουργείου».

■ Γαργάρα

Σύσσωμος ο αστικός Τύπος παρουσίασε με ειδησεογραφική ουδετερότητα την εί-

δηση για τη νέα αύξηση στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης τσιγάρων και ποτών. Τα παπαγαλάκια έκαναν μια ακόμα μεγαλοπρεπή γαργάρα. Ούτε ένα δεν βρέθηκε να δυμίσει όχι τις παλινωδίες σε σχέση με το παρελθόν, αλλά πως μόλις πριν τρεις μέρες ο Παπακωνσταντίνου τους έλεγε άλλα και τους έβαζε να τα γράψουν χωρίς να τα αποδώσουν στον ίδιο αλλά σε «παράγοντα του υπουργείου Οικονομικών». Οι μόνοι που δεν σεβαστήκαμε αυτό το απαράδεκτο off the record είμαστε εμείς και καλά κάναμε. Γιατί έχουμε να κάνουμε με πολιτικούς απατεώνες που προσπαθούν να μας χρησιμοποιήσουν. Άλλοι το δέχονται και δεν έχουν πρόβλημα να γίνουν ρόμπες. Εμείς όχι.

ΥΓ: Την ίδια γαργάρα έκανε και το ρεπορτάρι του «Ριζοσπάστη». Αφού αποδέχτηκαν την παγίδα του off the record που έστησε ο Παπακωνσταντίνου, συνέχισαν σαν να μην τρέχει τίποτα, μη τυχόν και παραδεχτούν ότι έκαναν λάθος. Το σημειώνουμε γιατί αυτοί τουλάχιστον, κρίνοντας από τη γενική γραμμή τους, δεν είχαν λόγο να γίνουν αβανταδόροι της κυβέρνησης. Ή μήπως περιμένουν καμιά επιχορήγηση για κάποια από τις εταιρίες τους από την κυβέρνηση;

■ Ρετούς

Συνέντευξη στον «Κόσμο του Επενδυτή» του περαισμένου Σαββατοκύριακου παραχώρωσε η ειδική σύμβουλος σε ζητήματα μετανάστευσης στο υπουργείο Προ-Πο. Αφροδίτη αλ Σάλεχ, προκειμένου να υπερασπιστεί τη -δήθεν νέα- μεταναστευτική πολιτική της κυβέρνησης. Στην πραγματικότητα, εκείνοι που περιέγραψε ως νέο, είναι η προσαρμογή σε κάποιες διαδικασίες που ισχύουν στην ΕΕ, κατηγορώντας την έως

Μαχητές της Παλαιστινιακής Ισλαμικής Τζιχάντ κηδεύουν συμμαχήτη τους που έπεσε μαζί με δύο ακόμη συντρόφους του χυτημένος από σιωνιστικό F-16.

Η Γάζα υποφέρει από τον αποκλεισμό (από στεριά αέρα και δάλασσα).

Η Γάζα δε μπορεί να επουλώσει τις πληγές της τελευταίας ιαραλινής επίθεσης, γιατί ένα χρόνο από τότε δεν μπήκε ούτε ένα κιλό τοιμέντο ούτε μια βέργα σίδερο.

Η Γάζα, όμως, εξακολουθεί να παραμένει ανυπότακτη και συνεχώς αντιστεκόμενη, αποτελώντας ένα φωτεινό φάρο για ολόκληρη τη σκλαβωμένη ανδρωπότητα.

Η Γάζα χρειάζεται την αλληλεγγύη μας και όχι φιλανθρωπία.

τώρα ελληνική πολιτική, ότι δεν προσαρμόστηκε και δεν εκμεταλλεύτηκε αυτές τις διαδικασίες. Εύλογα, λοιπόν, προκλήθηκε η εξής δημοσιογραφική ερώτηση: «Έάν εφαρμοστεί αυτό το μέτρο, αναμένεται να πραγματοποιηθούν και πολλές απελάσεις». Η απάντηση της κ. Σάλεχ προέκυψε αιβίαστα: «Ναι. Αυτό που είναι για απέλαση και η απέλασή τους είναι εφικτή, δα απελαύνονται. Ωστόσο, η κάθε περίπτωση θα εξετάζεται απομικά, ανεξαρτήτως της χώρας καταγωγής».

Αυτό που επιδιώκεται, λοιπόν, είναι ένα ρετουσάρισμα της διαδικασίας. Να πάρουν κάποια ευρωπαϊκά κονδύλια και να δημιουργήσουν κάποιες δομές-άλλοδι (π.χ. πρόδηλημα για την παραγωγή επικήπτης, επικήπτης κερδών για το σύνολο του 2010 αναμένεται να περιοριστούν στο 12%, ενώ για το 2010 αναμένεται αύξηση κερδών κατά 25%).

Σημειώνεται ότι η ανάκαμψη των κερδών οφείλεται πρώτο στο γεγονός ότι οι επιχειρήσεις αυτές «απαλλάχηκαν» κατά το 2009 από περισσότερο από 2 εκατομμύρια «περιπτές» δέσεις εργασίας και δεύτερο στα διαδοχικά «πακέτα» κρατικής ενίσχυσης.

Αυτό εννοούν οι καπιταλιστές όταν λένε ότι «η κρίση είναι ταυτόχρονα και ευκαιρία». Πετάνε εργάτες στο δρόμο, αδιαφορώντας για κάθε κοινωνική συνέπεια, καταβροχθίζουν το κρατικό παραδάκι (οι κυβερνήσεις το εξασφαλίζουν με ακόμη πιο «σφιχτή» δημοσιονομική πολιτική) και διαμορφώνουν όρους μέγ

για τα παιδιά), ώστε να νομιμοποιήσουν κοινωνικά την καταστολή στα σύνορα. Γί' αυτό και χρησιμοποιείται η κ. Σάλεχ ως σύμβουλος της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου. Η άγρια καταστολή, η στρατηγική της «Ευρώπης φρούριο», δέλει και λίγη... ομορφιά.

■ Επιτροπές για χρήμα

Μπόλικη δημαγωγία από μεριάς προέδρου της Βουλής και κοινοβουλευτικών κομμάτων. Θα κόψει, λέει, κατά 15% τις έξτρα αμοιβές των βουλευτών για συμμετοχή στις διάφορες κοινοβουλευτικές επιτροπές. Για την ταμπακέρα, όμως, δε λέει κουβέντα. Αναφερόμαστε στις επιτροπές που έχουν καθαρά διακομητικό χαρακτήρα, μέσω των οποίων ρέει άφδονα κρατικό χρήμα, όχι μόνο σε βουλευτές. Ιδού ένα παράδειγμα. Στις 31 Δεκεμβρη, δημοσιεύτηκαν στο ΦΕΚ [αρ. φύλλου 542] δύο αποφάσεις του προέδρου της Βουλής με ημερομηνία 23.12.09, με τις οποίες καθορίζει την ανά συνεδρίαση αποζημίωση των μελών της «Επιτροπής Ελέγχου Οικονομικών των Κομμάτων», βουλευτών και δικαστικών.

Η Επιτροπή αυτή αποτελείται από τον πρόεδρο, που είναι ένας από τους αντιπροέδρους της Βουλής, από ένα βουλευτή εκπρόσωπο κάθε κόμματος και από τρεις δικαστικούς [έναν αρεοπαγίτη, ένα σύμβουλο επικρατείας και έναν από το ελεγκτικό συνέδριο] που ορίζονται από τις ολομέλειες των αντίστοιχων δικαστηρίων. Κάθε φορά που γίνονται εκλογές, η επιτροπή αυτή ελέγχει εντός τριών μηνών τα οικονομικά των κομμάτων που παίρνουν κρατική επιχορήγηση και εντός πέντε μηνών τα οικονομικά των υποψήφιων βουλευτών.

Όπως όλοι γνωρίζουμε και όπως όλα τα κόμματα έχουν παραδεχτεί, πρόκειται για μια παρωδία ελέγχου. Κόμματα και βουλευτές συντάσσουν κάποια τυποποιημένα έγγραφα, στα οποία όλα εμφανίζονται απολύτως σύννομα, οι υπηρεσίες της Βουλής εποιημένους τα πάντα και η εν λόγω επιτροπή απλά επικυρώνει τυπικά τα πρακτικά που εποιημάζουν οι υπηρεσίες.

Με τις αποφάσεις του ο Φ. Πετσάληνος καθορίζει σε 300 ευρώ ανά συνεδρίαση τις αποζημιώσεις των δικαστικών, στο 1/20 της βουλευτικής αποζημίωσης ανά συνεδρίαση τις αποζημιώσεις των βουλευτών και σε 150 ευρώ ανά συνεδρίαση την αποζημίωση του γραμματέα. Ορίζεται ανώτατο όριο συνεδριάσεων οι τρεις το μήνα. Πιστεύει κανείς ότι οι συνεδριάσεις αυτής της επιτροπής γίνονται εκτός ωραρίου; Οχι βέβαια. Τότε γιατί καθορίζονται έξτρα αμοιβές για τα μέλη της; Η συνολική δαπάνη μπορεί να μην είναι μεγάλη, όμως οι αποφάσεις αυτές του προέδρου της Βουλής είναι δηλωτικές μιας ορισμένης αντίληψης. Οταν πετσάληνος τους μισθώσιν των δημοσίων υπαλλήλων, γιατί δεν υποχρέωνται τους εκπροσώπους των κομμάτων και τους δικαστικούς να διεκπεραιώσουν στο πλαίσιο των γενικών τους καθηκόντων το τυπικό έργο αυτής της επιτροπής, χωρίς έξτρα αμοιβές;

■ Θηλιβερός και κατάπτυστος

Τον έχουν πάρει χαμπάρι όλοι. Ακόμη και οι της «ανανεωτικής πτέρυγας» του ΣΥΝ δεν συντάσσουν όλοι μαζί του. Αυτός όμως επιμένει να παιζεί το παιχνίδι «να συνταχθούμε όλοι γύρω από το ΠΑΣΟΚ». Για τον Λεωνίδα Κύρκο ο λόγος, που δοκίμασε να φτιάξει «εθνική συνάντηση», πλην όμως δεν τα κατάφερε. Τον έφτυσαν ο Παπούλιας, ο Σαμαράς, ο Θεοδωράκης, ο Γλέζος, ακόμα και ο Παπαδημούλης. Ήταν μια δλιθερή φίεστα για Πασόκους, όπου ο Κύρκος έβγαλε και πάλι το άχτι του κατά του Νίκου Ζαχαριάδη (μέχρι να πεδάνει δα τον κυνηγάει το λαϊκό μεγαλείο του νεκρού κομμουνιστή γηγέτη). Ζήτησε την κατάργηση του ασύλου, έβρισε τους εξεγερμένους του Δεκέμβρη του 2008 και έπλεξε το εγκώμιο του Γιωργάκη, ζητώντας να δεχτούμε όλοι να υποβληδούμε σε δυσίες. Το κακό γι' αυτόν είναι πως κανένας δεν τον παίρνει στα σοβαρά, ότι είναι καμένο χαρτί, ακόμα και για τα μέλη και τους οπαδούς του ΣΥΝ, ότι του την πέφτουν πια ακόμα και σοσιαλδημοκράτες δημοσιολόγοι (π.χ. για το κόμπλεξ του να μην καλέσει τους Τσίρα, Αλαβάνο και Κωνσταντόπουλο), γι' αυτό και δα φύγει από τη ζωή δλιθερός και κατάπτυστος, σύμβολο του πολιτικού οπορτουνισμού και της έλλειψης κάθε ηδικού φραγμού.

■ Σκούξιμο βατράχου

Τη γνωστή παροιμία «όταν πλακώνονται τα βουβάλια την πληρώνουν τα βατράχια», μας δύμισε το νέο... αγωνιώδες ερώτημα που υπέβαλε προς την κυβέρνηση η ιδιοκτήτρια της «Ελευθεροτυπίας» Μάνια Τεγοπούλου: «Για ποιο λόγο επιχειρηματίες επενδύουν στο χώρο του Τύπου, όταν έχει ήδη καταστεί σαφές - ίσως και από τους ίδιους - ότι δεν έχουν επιχειρηματικό μέλλον οι εφημερίδες; Μήπως δα μπορούσε να απαντήσει η κυβέρνηση ή και ο ίδιος ο πρωθυπουργός, τον οποίο δα έπρεπε να αφορά ο ευτελισμός και η άλωση του Τύπου; Η ερώτηση δεν είναι ρητορική». Η κ. Τεγοπούλου, με τις επιλογές της, κουρέλιασε την εφημερίδα που έστησε ο πατέρας της και τώρα σκούζει καθώς τα βουβάλια έχουν αρχίσει να την τσαλαπατούν.

Στο πρώτο άρθρο αυτής της σειράς είδαμε ότι σε παγκόσμιο επίπεδο (και στη χώρα μας, φυσικά) έχει διαμορφωθεί μια αγορά εργασίας με εξαιρετικά δυσμενείς όρους για την εργατική τάξη. Οι όροι αυτοί γίνονται δυσμενέστεροι μετά το ξέσπασμα της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης, που οδηγεί σε συρρίκνωση της παραγωγής και όλων γενικά των οικονομικών δραστηριοτήτων. Η εργατική τάξη βρέθηκε εντελώς αφοπλισμένη ιδεολογικά και πολιτικά, σε μια περίοδο που οι αντικειμενικές συνθήκες ευνοούσαν το κεφαλαίο στην αγορά εργασίας. Το αποτέλεσμα ήταν η επιθεση για την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων σε παγκόσμιο επίπεδο να περάσει χωρίς καθόλου ή με ελάχιστες αντιστάσεις. Δεν δόθηκε, δηλαδή, ωτε μια στοιχειωδώς αποτελεσματική μάχη οπισθοφυλακών, που θα μπορούσε να καθυστερήσει την επέλαση του αντίταλου. Οι ταξικές δυνάμεις παντού δεν κατέφεραν να παίξουν κανένα ρόλο, καθώς ήταν εξαιρετικά μειοψηφικές και έδρασαν σ' ένα περιβάλλον εξαιρετικά εχθρικό από όλες τις απόψεις.

Το συνδικαλιστικό κίνημα στην Ελλάδα,

συστήματος.

Ετσι, ο ρεφορμιστικός συνδικαλισμός περιβλήθηκε με το φωτοστέφανο της αντικαπιταλιστικής δύναμης, που εκφράζει αυθεντικά τα εργατικά συμφέροντα. Την εποχή αυτή αρχίζει να διαμορφώνεται μια νέα γενιά ρεφορμιστών συνδικαλιστών, οι οποίοι μετατοπίζουν συνεχώς το κέντρο βάρους προς τη μεριά της «ανάθεσης» και όχι των συλλογικών διαδικασιών. Μολονότι ο συνδικαλισμός γίνεται μαζικός, το κέντρο λήψης των αποφάσεων μεταποτίζεται συνεχώς από τις αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες, αλλά αποσπάται εκβιαστικά. Οπως ακριβώς αποσπάται η κοινωνική «συναίνεση» στις κοινοβουλευτικές διαδικασίες.

Η «κυβέρνηση» έχει προ πολλού ξεχάσει ακόμη και το στοιχειωδέστερο ρεφορμιστικό διεκδικητισμό και λειτουργεί στανέας κοινός νταβατζής που «πτουλάει» στην αστική τάξη τη «συναίνεση» των εργατών. Μια «συναίνεση» που δεν εξασφαλίζεται μέσα από μαζικές συνδικαλιστικές διαδικασίες, αλλά αποσπάται εκβιαστικά. Οπως ακριβώς αποσπάται η κοινωνική «συναίνεση» στις κοινοβουλευτικές διαδικασίες.

Η «αντιπολίτευση» προωθεί κάποια ρεφορμιστικά αιτήματα, όμως φροντίζει να θέτει όρια, σεβόμενη απόλυτα την αστική νομιμότητα και φροντίζοντας να μην παρεισφρύσει ο ταξικός-επαναστατικός ίδιος στον κόσμο που κινεί. Στην πραγματικότητα, λειτουργεί το δικό της μικροσύστημα

Νέα κατάσταση, νέα καθήκοντα (2)

διαμορφωμένο στις συνθήκες της μεταπολίτευσης, ακολούθησε μια πορεία από τον ρεφορμιστικό διεκδικητισμό στην πλήρη αστικοποίηση. Ο ρεφορμιστικός διεκδικητισμός των πρώτων μεταπολίτευτικών χρόνων αναπτυσσόταν παράλληλα με τη διαμόρφωση αυτού του συνδικαλιστικού κινήματος, που συνιστούσε ένα ακόμη «ελληνικό παράδοξο». Ο συνδικαλισμός, ακόμη και ο ρεφορμιστικός, ήταν απαγορευμένος ακόμα και στα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης (κυβερνήσεις Καραμανλή). Η ελληνική αστική τάξη, συνεχίζοντας την μακρά παράδοση που άρχισε στα χρόνια του μοναρχοφασισμού (μετά την απελευθέρωση από τη νοσιφοιτοκτή κατοχή), έθεσε εκποδών κάθε συνδικαλιστική έκφραση, διορίζοντας τραμπούκους-εργατοπατέρες ως «εκπροσώπους» των εργατών. Αν αυτό είχε δικαιολογητική βάση την περίοδο του μοναρχοφασισμού, διότι τότε το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα ήταν ταξικό και συνδεόταν στενά με το κομμουνιστικό κίνημα, μετά τη μεταπολίτευση αυτή η δικαιολογητική βάση εξελίπεται.

Ομως, η αστική τάξη εξακολουθεύει να κυβερνά με το βούρδουλα και όχι με τη συναίνεση-ενσώματη που προσφέρει ο ρεφορμιστικός συνδικαλισμός. Το παλιό αντεργατικό-αντικομμουνιστικό υπόδρυμο της ελληνικής Δεξιάς την εμποδίζει να εκσυγχρονίσει αυτόν τον τομέα της πολιτικής-κοινωνικής ζωής, μολονότι οι ρεφορμιστές όλων των τάσεων (Πασόκοι, Κουκουέδες και Εσωτερικοί) έδιναν συνεχώς εχέγγυα σεβασμού του κοινοβουλευτικού συστήματος και της αστικής νομιμότητας, υπονομεύοντας μαχητικές εργατικές ε

Κράτος και καπιταλιστές καταληστεύουν τον ΟΑΕΔ

Tα ταμεία είναι άδεια κι όταν λέ- «Τ με "είναι άδειο", είναι άδεια, δεν υπάρχει σάλιο, πώς να σας το πω αλλιώς». Μιλώντας στον Χατζηκολάου, στον Real FM, ο υπουργός Εργασίας Α. Λοβέρδος πέταξε μία από τις αγαπημένες του ρουκέτες. Στη συνέχεια, εξήγησε ότι ο ίδιος έκανε επαφή με το υπουργείο Οικονομικών και εξασφάλισε τα λεφτά για να πληρωθούν τα επιδόματα ανεργίας, αλλά το πρόβλημα παραμένει. Ακολούθησε διαβεβαίωση του Γ. Παπακωνσταντίνου, στο δικό του σόου στο πρωινάδικο του Αυτιά στον Alter, ότι «δεν υπάρχει κανένα απολύτως ζήτημα, στο να μην πληρωθούν τα επιδόματα ανεργίας. Προφανώς και θα πληρωθούν, δεν υπάρχει κανένα ζήτημα».

Ο Λοβέρδος, έχοντας ήδη δημιουργήσει «μέγα θέμα», επανήλθε με νεότερη δήλωση, ρίχνοντας την ευθύνη στη ΝΔ: «Μία αλόγιστη, απερίσκεπτη και καταναλωτική διαχείριση του ΟΑΕΔ επί 5 χρόνια, έφερε τον Οργανισμό σε μια πρωτοφανή για τα μεταπολιτευτικά χρονικά, ταμειακή κατάσταση. Τα άδεια Ταμεία αποτελούν απτή απόδειξη αυτής της δραματικής κατάστασης. Η Διοίκηση του ΟΑΕΔ κι εμείς δίνουμε σημάδια, μέρα με τη μέρα, για να ανταποκριθούμε στις υποχρεώσεις μας. Παρά τις μεγάλες δυσκολίες, πιστεύουμε πως θα τα καταφέρουμε». Ανάλογου περιεχομένου ανακοίνωση διατάχθηκε να βγάλει και ο διοικητής του ΟΑΕΔ, που σε δελτίο Τύπου σημείωσε: «Αποτελεί γεγονός ότι ο ΟΑΕΔ, ένας οργανισμός με υψηλό κοινωνικό ρόλο, για πρώτη φορά στην ιστορία του, βρίσκεται σε μια εξαιρετικά δύσκολη οικονομική κατάσταση. Το γεγονός αυτό οφείλεται στις κεντρικές πολιτικές επιλογές των τελευταίων ετών, κυρίως ως προς την υλοποίηση προγραμμάτων τα οποία έγιναν χωρίς να έχουν εξασφαλιστεί οι απαραίτητοι πόροι, αλλά και χωρίς να έχει ληφθεί η οποιαδήποτε πρόνοια ή να έχει γίνει ο απαραίτητος σχεδιασμός για την αναμενόμενη αύξηση της ανεργίας. Ο Οργανισμός καταβάλλει καθημερινά έντονες προσπάθειες για να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του, ιδιαίτερα προς τους ανέργους, οι οποίοι δεν πρέπει να ανησυχούν. Ο ΟΑΕΔ θα κάνει το ίδιο και στο μέλλον».

Ο μόνος που αισθάνθηκε την ανάγκη να απαντήσει ήταν ο επί πενταετία «γαλάζιος» διοικητής του ΟΑΕΔ και αποτυχών να εκλεγεί βουλευτής ως υπουργός με τη ΝΔ, Γ. Βερναδάκης. Σύμφωνα με τον Βερναδάκη, η «οικονομική θέση» του ΟΑΕΔ στις 10.9.09, που αυτός παραιτήθηκε για να «κατέβει» ως υπουργός βουλευτής ήταν περίπου 711 εκατ. ευρώ, ενώ είχε να λαμβάνει από το ΙΚΑ περίπου 6,5 δισ. ευρώ και από το ΠΔΕ περίπου 500 εκατ. ευρώ. Ο Βερναδάκης κατεληγε με μια μπηχτή: «Συνεπώς, ο

Υπουργός Εργασίας & Κοινωνικής Ασφαλίσης πρέπει να απαντήσει τι (και εάν) μεσολάβησε κάτι από τις 10.9.2009 και την ανάληψη της διοίκησης του ΟΑΕΔ από τον Πρόεδρο της ΓΣΕΕ κ. Γ. Παναγόπουλο μέχρι σήμερα».

Ας πάρουμε τα πρόγματα με τη σειρά.

Ο Λοβέρδος πέταξε ένα πυροτέχνημα, προκειμένου να εξυπηρετήσει πολλούς στόχους. Πρώτο, το προσωπικό του πολιτικό παιχνιδι, βγάζοντας από πάνω του την ευθύνη για τις αντεργατικές αποφάσεις που ετοιμάζει. «Δεν υπάρχουν λεφτά, δε μπορούμε να κάνουμε τίποτα, το παλεύουμε, όμως», είναι το μήνυμα που προσπαθεί να περάσει. Δεύτερο, να φορτώσει την ευθύνη για τα άδεια ταμεία στη ΝΔ και να κρατήσει όσο γίνεται στο απυρόβλητο τη διαχρονική πολιτική όλων των κυβερνήσεων, που συνεχίζει και η σημερινή κυβέρνηση. Τρίτο, να προετοιμάσει το κλίμα για τη μη υλοποίηση μιας ακόμη προεκλογικής «δέσμευσης» του ΠΑΣΟΚ, που ήταν η αύξηση του επιδόματος ανεργίας στο 70% του βασικού μισθού (σήμερα είναι 454 ευρώ), η οποία επίσης παραπέμπεται στις ελληνικές καλένδες («κε βάθος τετραετίας», όπως απαντούν τα κυβερνητικά στελέχη όταν τους θυμίζουν διάφορες προεκλογικές «δέσμευσεις» του αρχηγού τους, που κραύγαζε «λεφτά υπάρχουν»).

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι ο Λοβέρδος δεν είπε κουβέντα για το μόνο αληθινό που περιλάμβανε η δήλωση Βερναδάκη. Οτι δηλαδή το ΙΚΑ, που εισπράττει τις εισφορές και για λογαριασμό του ΟΑΕΔ, δεν αποδίδει το σύνολο των εισφορών, με αποτέλεσμα το συσσωρευμένο χρέος του ΙΚΑ προς τον ΟΑΕΔ να φτάνει τα 6,5 δισ. ευρώ, πουσ που αν το είχε ο ΟΑΕΔ όχι μόνο ταμειακό πρόβλημα δεν θα είχε, αλλά θα μπορούσε να αιξήσει το επιδόμα ανεργίας. Στην πρώτη κιόλας συνέντευξη Τύπου που έδωσε ο Α. Λοβέρδος, ως φρέσκος υπουργός Εργασίας (18.11.09), του θέσαμε αυτό ακριβώς το ζήτημα. Του θυμίσαμε ότι το κράτος παράνομα δεν δίνει στο ΙΚΑ τεράστια κονδύλια που πρέπει να δώσει βάσει νόμων (νόμος ΠΑΣΟΚ του 2004, να δοθεί στο ΙΚΑ 1,5 δισ. σε 7 ετήσιες δόσεις, μη καταβολή επί 6 χρόνια της κρατικής συμμετοχής στον κλάδο ασφαλισης του ΙΚΑ κ.λπ.). Το αποτέλεσμα είναι να υποχρεώνεται το ΙΚΑ, με κυβερνητικές εντολές, να παρακρατεί τα λεφτά που εισπράττει για λογαριασμό του ΟΑΕΔ και όλων φορέων. Του θυμίσαμε ότι από 1.1.2002 το ΙΚΑ ήταν υποχρεωμένο κάθε μήνα να καταβάλλει όλα τα ποσά που εισπράττει για λογαριασμό όλων φορέων και κατάλογο, σε CD, με τα φυσικά πρόσωπα που καταβάλλουν τις εισφορές, πρόγμα που εξακολουθεί να μη γίνεται. Παντελώς

σύσχετος με το αντικείμενο ο Λοβέρδος, ανέθεσε στον υφυπουργό Γ. Κουτρουμάνη να απαντήσει, ο οποίος άρχισε τις αοριστολογίες. «Ψάχνουμε, λοιπόν, να δούμε παράλληλα πόσα αφείλει το ΙΚΑ στον ΟΑΕΔ, στον Οργανισμό Εργατικής Εστίας, στον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας», ελέγει ο Κουτρουμάνης, για να αποφύγει να απαντήσει επί της ουσίας (η ουσία είναι πως δεν χρειάζεται ιδιαίτερο φάξιμο, γιατί τα στοιχεία είναι καταγραφόμενα στο ΙΚΑ). Στο τέλος, πέταξε και κάτι επί της ουσίας: «Στη συνέχεια νομίζω ότι θα ήταν εξωπραγματικό να ισχυριστεί κανένας ότι αύριο, το 2010 ή στο τέλος του 2009, μπορούμε να αναλάβουμε όλες αυτές τις υποχρεώσεις και να τις καλύψουμε είτε προς το ΙΚΑ, είτε προς τρίτους!!! Προσπαθήσαμε να πάρουμε συγκεκριμένη απάντηση, αλλά ο Α. Λοβέρδος μας απέτρεψε, λέγοντας ότι εδώ δεν είναι αμφιθέατρο, αλλά εμείς ρωτάμε, αυτοί απαντούν όπως θέλουν και τελος».

Να λοιπόν γιατί ο υπουργός Εργασίας δεν λέει κουβέντα για τα ταμεία στη ΝΔ και να κρατήσει μέρος έστω των χρεών του προς τον ΟΑΕΔ και ο ΟΑΕΔ να έχει «σάλιο» για να πληρώνει τα επιδόματα ανεργίας. Αυτό είναι που με τίποτα δε θέλει να φανεί ο Λοβέρδος και πετάει πυροτεχνήματα, αντιπολιτεύομενος τη ΝΔ, όπως ακριβώς έκαναν και οι υπουργοί της κυβέρνησης Καραμανλή, που επί πέντε χρόνια έριχναν τις ευθύνες στα ταμεία του ΙΚΑ. Από τότε πέρασαν περίπου τρεις μήνες, δε μπορούν και τελος.

εικόμη να είναι στο ψάξιμο για το πόσα χρωστά το ΙΚΑ στον ΟΑΕΔ. Εμείς έχουμε στα χέρια μας ένα αδιάφυστο δεδομένο. Τον τελευταίο δημοσιευμένο ισολογισμό-απολογισμό του ΙΚΑ, που αναφέρει ότι στις 31.12.2006 το ΙΚΑ χρωστούσε στον ΟΑΕΔ περίπου 4 δισ. ευρώ. Από τότε πέρασαν άλλα τρία χρόνια, επομένως δεν μας φαίνεται καθόλου εξωπραγματικός ο αριθμός των 6,5 δισ. που ανέφερε ο Βερναδάκης, αριθμό που επιβεβαίωσε και ο Παναγόπουλος της ΓΣΕΕ (που ως α' αντιπρόεδρος άσκησε καθήκοντα διοικητή του ΟΑΕΔ, μετά την παραίτηση Βερναδάκη), στην εκπομπή του Πρετεντέρη.

Επομένως, το κράτος πρέπει να δώσει στο ΙΚΑ τουλάχιστον αυτά που χρωστάει βάσει νόμων, το ΙΚΑ να ξοφλήσει μέρος έστω των χρεών του προς τον ΟΑΕΔ και ο ΟΑΕΔ να έχει «σάλιο» για να πληρώνει τα επιδόματα ανεργίας. Αυτό είναι που με τίποτα δε θέλει να φανεί ο Λοβέρδος και πετάει πυροτεχνήματα, αντιπολιτεύομενος τη ΝΔ, όπως ακριβώς έκαναν και οι υπουργοί της κυβέρνησης Καραμανλή, που επί πέντε χρόνια έριχναν τις ευθύνες στα ταμεία του ΠΑΣΟΚ». Πέρα από τις οφειλές προς τον ΟΑΕΔ, υπάρχουν οι πολιτικές καταβάλλουν, δίνονται στους καπιταλιστές.

Οπως βλέπουμε, ο Λοβέρδος έχει πέρα από προσωπικούς- και συβαρούς πολιτικούς λόγους να πετάει τέτοια πυροτεχνήματα. Δημιουργεί καπνό παραλλογής που κρύβει το διαχρονικό έγκλημα καταλήστευσης του ΟΑΕΔ και προετοιμάζει το κλίμα για χειροτέρευση κι αυτών ακόμη των άθλιων όρων στήριξης των ανέργων που ισχύουν μέχρι τώρα.

Στις 30 Δεκέμβρη υπογράφηκε η κοινή υπουργική απόφαση από τον υπουργό Εργασίας Α. Λοβέρδο και τον υφυπουργό Οικονομικών Φ. Σαχινίδη και αυθημερόν δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης (ΦΕΚ 2565), με τίτλο «Μείωση απαιτούμενων ημερομισθών για επιδότηση λόγω ανεργίας».

Σύμφωνα με την απόφαση, μειώνονται από 125 σε 100 τα ημερομίσθια που απαιτούνται για να

ενταχθούν στο ταμείο ανεργίας οι εκάστοτε απολυόμενοι εποχικοί υπάλληλοι των εταιριών που σύστησε η ΜΙΓ στη θέση των παλιών εταιριών της Ολυμπιακής.

Σε μια πρώτη ανάγνωση, φαίνεται σαν μια ρύθμιση ευνοϊκή για μια κατηγορία εργαζόμενων. Στην προγραμμάτητη, πρόκειται για ρύθμιση ευνοϊκή για τις εταιρίες του Βγενόπουλου,

■ Κοινωνική Ασφάλιση

Αρχισαν ν' ανοίγουν τα χαρτιά της ριζικής ανατροπής

Οι «σοφοί» που τοποθέτησε ο Α. Λοβέρδος στην «επιστημονική επιτροπή» που θα μελετήσει και θα κάνει προτάσεις για την Κοινωνική Ασφάλιση άρχισαν ν' ανοιγούν τα χαρτιά τους. Οι πρώτες τοποθετήσεις τους δεν ακρίνουν καμιά αμφιβολία ακόμα και για τους πλέον αφρελείς, που πίστεψαν ενδεχομένως ότι οι άνθρωποι αυτοί θα μιλήσουν σαν επιστήμονες με κοινωνική ευαισθησία.

Ο πρόεδρος της επιτροπής, καθηγητής Αγγελος Στεργίου, κατέθεσε μια φλύαρη εισήγηση με τίτλο «Αποσαφηνίζοντας τους στόχους του συνταξιοδοτικού μας συστήματος». Πιστός στον ιδιαίτερο ρόλο του, να «συνθέτει» τις διάφορες απόψεις που καταθέτουν οι «κοινωνικοί εταίροι» επαναλαμβάνει τις γνωστές αοριστολογίες περί «ελάχιστης αξιοπρεπούς προστασίας των γηραιών», δεν διστάζει να κάνει αικόνη και κριτική στο κράτος για συμπεριφορές του παρελθόντος (διαχείριση των αποθεματικών, άσκηση προνοιακών πολιτικών σε βάρος των Ταμείων), δύταν όμως φτάνει στο «πρακτέον», φροντίζει ευθύς εξαρχής, πρώτο, να σημάνει τα κλεμμένα (λες και δεν πρόκειται για πόρους του ασφαλιστικού συστήματος που πρέπει να επιστραφούν) και δεύτερο, να αποκλείσει κάθε αύξηση των εισφορών (λες και αυτοί που έκλεψαν τα αποθεματικά του συστήματος δεν πρέπει να τα επιστρέψουν με κάπτοιο τρόπο).

Στη συνέχεια, ο Α. Στεργίου παρουσιάζει μερικές γενικές αρχές, οι οποίες «φωτογραφίζουν» αφαιρέση ασφαλιστικών δικαιωμάτων. «Το σύστημα -γράφει- οφείλει να προσαρμόζεται μ' ένα τρόπο προσδετικό (όχι αιφνίδιο) και επαρκή στα εκάστοτε δημογραφικά και οικονομικά δεδομένα». Αυτό σημαίνει ότι οι ασφαλιστικές παροχές (συντάξεις) δεν πρέπει να καθορίζονται από τις κοινωνικές ανάγκες, αλλά από τους οικονομικούς όρους που διαμορφώνουν τη μέγιστη κερδοφορία του κεφάλαιου. Η δεύτερη αρχή που βάζει ο πρόεδρος της επιπροπής είναι η εξής: «Το πρόσθετο βάρος του ασφαλιστικού ζητήματος δεν πρέπει να μετατεθεί στις επόμενες γενεές, αλλά να επιμειριστεί δίκαια ανάμεσα σε περισσότερες. Κατανομή θυσιών». Ζητά, δηλαδή, μέτρα μείωσης των συντάξεων που θα ισχύουν **όμεσα** και όχι στο μέλλον. Φυσικά, ούτε που δια-

νοείται να εξετάσει σενάρια που δεν προβλέπουν μείωση αλλά ενίσχυση των ασφαλιστικών παροχών. Θεωρεί δεδομένο ότι πρέπει να υπάρξουν «θυσίες».

Την εξειδίκευση αυτών των βασικών αρχών-κατεύθυνσεων ανέλαβε να κάνει η επίκουρη καθηγήτρια Γατρίνα Παπαρρηγοπούλου-Πεχλιβανίδη, τοποθετημένη στην επιτροπή από τον υπουργό Εργασίας. Σε μια εισήγηση 26 σελίδων, χωρίς να πει λέξη για τη χρόνια καταλήστευση του ασφαλιστικού συστήματος, η κ. Πεχλιβανίδη θεωρεί ότι η κρίση του ασφαλιστικού συστήματος ισχύει σε λόγους πανευρωπαϊκούς («γήρανση του πληθυσμού», «πταγκοσμιοποίηση», οικονομική κρίση, ανεργία) και σε λόγους ειδικά ελληνικούς. Ο πρώτος ειδικά ελληνικός λόγος που παραθέτει είναι ότι «η ανάπτυξη του συστήματος δεν έχει στηριχτεί σε αναλογιστικές μελέτες και σε έλεγχο της βιωσιμότητας, αγνοήθηκε η ανταποδοτική αρχή που είναι βασική συνιστώσα του θεσμού πήγ κοινωνικής ασφαλίσης!» Η εν λόγω «επιστήμονας», λοιπόν, θεωρεί ότι το βασικό πρόβλημα του ασφαλιστικού συστήματος στην Ελλάδα δεν είναι η πολύχρονη και **πολύμορφη** καταλήστευσή του από κράτος και κοινωνία, αλλά το ότι έδινε παροχές μεγαλύτερες από τις εισφορές του (αυτό σημαίνει «αγνόηση της ανταποδοτικής αρχής»).

Ομακαρίτης Θανασάκης Κανελλόπουλος, μορφωμένος και ευφυής αστός πολιτικός, είχε πει κάποτε ότι «ο κυβερνητικός εκπρόσωπος είναι το αποσημητικό στην τουαλέτα της κυβέρνησης». Άλλοι κυβερνητικοί εκπρόσωποι τον έχουν επιβεβαιώσει και άλλοι τον διαψεύσει. Στη δεύτερη κατηγορία ανήκει και ο Γ. Πεταλωτής, ο οποίος κάθε φορά που αρχίζει η μπόχα όχι μόνο δε μπορεί να την κουκουλώσει με αποσημητικό, αλλά ανοίγει το καπτάκι του βόθρου για ν' «ακουστεί» πιο καλά.

Ρωτήθηκε, για παράδειγμα, την περασμένη Τρίτη για τη δήλωση Λοβέρδου ότι «ώλοι οι υπουργοί της τελευταίας δεκαετίας που πέρασαν από αυτό το πόστο, έχουν αποτύχει, συμπεριλαμβανομένης προφανώς και της μεταρρύθμισης που είχε κάνει το ΠΑΣΟΚ το 2002». Αμέσως έσπευσε να διαψεύσει το δημοσιογράφο: «Πρώτα απ' όλα, να διορθώσω και να πω ότι οι δηλώσεις του κ. Λοβέρδου δεν είχαν σχέση με υπουργούς, είχαν σχέση με την πολιτική, αν δεν κάνω λάθος, των δέκα τελευταίων χρόνων».

Του αφιερώνουμε εξαιρετικά την ακριβή δήλωση Λοβέρδου στον Real FM, όπως διανεμήθηκε από το Γραφείο Τύπου του υπουργείου Εργασίας: «Εμείς παραλάβαμε μια δεκαετία αποτυχίας, πολλές προσπάθειες όλες αποτυχήμενες, όλοι οι Υπουργοί στην πινακοθήκη της αποτυχίας. Πολύ πιθανόν σε λίγο να αναφτηθώ κι εγώ εκεί, αλλά μέχρι να αναφτηθώ πρέπει να παλέψω και πρέπει παλεύοντας να συνειδητοποιήσουν όλοι αυτό που κατάλαβα».

Κατόπιν τουύτου, καταλαβαίνετε τι αξία έχει η δήλωση Πεταλωτή, ότι «αν δεν γίνονταν οι δύο ασφαλιστικές μεταφρυσμήσεις επί ΠΑΣΟΚ, το 1993 και το 2002, σήμερα δεν θα υπήρχε ασφαλιστικό σύστημα». Ας τα βρει πρώτα με το Λοβέρδο και μετά τα λέμε.

Μετά από μια τέτοια βασική τοποθέτηση, δε μπορεί να περιμένει κανές παρά μόνο μέτρα σε μια στυγνή καπιταλιστική-τεχνοκρατική κατεύθυνση. Προτείνει, λοιπόν, η κ. Πελχιβανίδη:

◆ «Εισαγωγή παραφορολογίκης επιβάρυνσης υπέρ της Κοινωνικής Ασφαλίσης είτε στην κατανάλωση (π.χ. στα ΦΠΑ, στη βενζίνη, στα αλκοόλ, στα τσιγάρα ή σε άλλα προϊόντα) είτε στο εισόδημα». Θα κληθούν, δηλαδή, οι εργαζόμενοι, με ειδικό φόρο (αυτό σημαίνει «παραφορολογική επιβάρυνση», είτε στην έμμεση είτε στην άμεση φορολογία, να χρηματοδοτήσουν τα ελεύθερα που η ληστρική πολιτική καπιταλιστών και κράτους δημιούργησε και δημιουργεί στα ασφαλιστικά τους ταμεία.

◆ «Εισαγωγή κεφαλαιο-
ποιητικού συστήματος, π.χ. σε
τμήμα της κύριας ασφάλισης
κατά το σουηδικό πρότυπο ή
στην επικοινική ασφάλιση συ-
νολικά ή στην τμήμα πτησίας». Προ-
τείνει, δηλαδή, ένα άλλο σύ-
στημα, στο πλαίσιο του οποί-
ου ένα –απροσδιόριστο ακό-
μη– κομμάτι της σύνταξης δεν
θα είναι καθορισμένο από την
ασφαλιστική νομοθεσία, αλλά
θα καθορίζεται από την από-
δοση των εισφορών που θα
«επενδύονται», όπως γίνεται
στην ιδιωτική ασφάλιση.

◆ «Κίνητρα για την επαγγελματική ασφάλιση». Δηλαδή, ακόμη πιο ισχυρό «αποώλειαν

ξίμο» των εργαζόμενων προς μορφές της ιδιωτικής ασφάλισης. Ως γνωστόν, τα λεγόμενα επαγγελματικά ταμεία προβλέπονται από το νόμο Ρέπτη και η αρχή λειτουργίας τους είναι καθαρά κεφαλαιοποιητική.

◆ «Ενοποίηση των συνταξιοδοτικών καθεστώτων, μεταξύ των νέων και των παλαιών ασφαλισμένων καθόδη και σταδιακή ενοποίηση των περισσότερων καθεστώτων που ισχύουν σε καθέναν από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς». Η πρόταση αυτή έχει διπλή κατεύθυνση. Πρώτο, ενοποίηση των ισχύοντων για τους πριν το 1993 εργαζόμενους μ' αυτούς που πρωτομπήκαν στην ασφάλιση από 1.1.1993 και δεύτερο ενοποίηση των ασφαλιστικών καθεστώτων μέσα στα υπερταμεία που δημιούργησε ο νόμος Πετραλιό, τα οποία η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ σχεδίαζε να κάνει ακόμα πιο «υπέρ», όπως έχει πει ο Λοβέρδος (δημιουργία τριών Ταμείων: (Μισθωτοί, Αυτοαπασχολούμενοι, Αγρότες). Φυσικά, η ενοποίηση των καθεστώτων θα επιχειρηθεί να γίνει με εξίσωση προς τα κάτω. Άλλως δεν θα είχε νόημα να προτείνεται στο πλαίσιο μιας πολιτικής μείωσης των δαπανών. Ετσι, θα μειωθούν οι συνταξέεις που είναι πάνω από τα άθλια επίπεδα του ΙΚΑ.

◆ «Ενίσχυση της ανταποδοτικότητας των παροχών με τις εισφορές που έχουν καταβληθεί, ώστε να εξαλειφθούν τα αντικίνητρα στην ασφάλιση». Στην πραγματικότητα, αυτό που προτείνεται είναι η σύνδεση της σύνταξης με το σύνολο των ασφαλιστικών εισφορών, ώστε να μειωθεί το γενικό επίπεδο των συντάξεων και όλο και περισσότεροι εργαζόμενοι να «μαζευτούν» στο άθλιο επίπεδο της «εθνικής σύνταξης».

Ο χώρος δεν επιτρέπει να παρατεθούν όλες οι ρουκέτες της κ. Πεγλιβανίδη (το κείμενο είναι αναρτημένο στην ιστοσελίδα του υπουργείου Εργασίας). Σημειώνουμε μόνο ότι προτείνει ακόμη: «Μείωση εργοδοτικών εισφορών υπό προϋποθέσεις» και «Σύστημα Bonus-Malus για την παραμονή στην απασχόληση των ηλικιών

η πρήματα λογισμού των γηραιών κιαμένων μετά τη συμπλήρωση των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης (!!!), ενώ με θετικό τρόπο παρουσιάζει όλες τις αντεργατικές ανατροπές που έχουν γίνει στα ευρωπαϊκά ασφαλιστικά συστήματα.

Πονηρή απόσυρση

Απέσυρε τελικά την νυχτερινή τροπολογία για τους φόρους σε καπνό-αλκοολούχα και το φέρο γονικών παροχών και δωρεών ο Γ. Παπακωνσταντίνου. Η απόδυση της παρουσιάστηκε σαν ανταπόκριση στις διαμαρτυρίες βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, που διαμαρτύρονταν για την αθέτηση της κυβερνητικής εξαγγελίας ότι δεν πρόκειται να κατατίθενται τροπολογίες σε άσχετα νομοσχέδια. Ομως, ο Παπακωνσταντίνου είχε φάει ήδη όλα τα «σκατό», είχε δεχτεί τις επιθέσεις και οι Πασόκοι της Βουλής (Παπουτσής και σία) είχαν αποδεχτεί το «τελευταία φορά, επειδή έχουμε έκτακτη κατάσταση». Γιατί, λοιπόν, να αποσύρει εκ των υστέρων την τροπολογία, ενώ είχε υποστεί όλο το προσωπικό πολιτικό κόστος, και στο φινάλε να κάνει χειρότερα τα πράγματα για τον ίδιο;

Η αλήθεια είναι πως το υπουργείο Οικονομικών δεν ήταν έτοιμο για κανένα από τα δύο σκέλη της συγκεκριμένης ρύθμισης. Απέσυραν, λοιπόν, την τροπολογία εκ των υστέρων, προκειμένου να ολοκληρώσουν την απαραίτητη προετοιμασία και να την καταθέσουν ως αυτοτελές νομοσχέδιο με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, όπως συμβούλευσαν τον Παπακωνσταντίνου οι παλιές κοινοβουλευτικές καραβάνες. Ο ίδιος παραδέχτηκε στον αρμόδιο ΚΤΕ του ΠΑΣΟΚ, ότι δεν έχει κοινοβουλευτική εμπειρία και ότι παρασύρθηκε από υπηρεσιακούς παράγοντες του υπουργείου. Τι συμβαίνει, όμως, με την ουσία της ρύθμισης και όχι με την κοινοβουλευτική διαδικασία ψήφισής της;

Οταν ανακοίνωσε την αύξηση των ειδικών φόρων κατανάλωσης σε καπνό και αλκοολόχα ποτά, ο Παππακωνσταντίνου προσπάθησε να δημιαγωγήσει. Ανακοίνωσε, λοιπόν, και ποσά αύξησης ανά πακέτο τσιγάρων. Σε δελτίο Τύπου του υπουργείου ανακοινώθηκε, ότι η αύξηση θα είναι 19 λεπτά στα φτηνά τσιγάρα, που πωλούνται σήμερα 2 ευρώ το πακέτο, και 41 λεπτά στα ακριβά τσιγάρα, που πωλούνται 3,20 ευρώ το πακέτο. Μάλιστα, χωρίς να συνειδητοποιεί ότι ουσιαστικά αναπταρήγαγε τον κοινωνικό ρατσισμό, καμάρωνε προσωπικά, ότι η αύξηση θα είναι μικρότερη στα φτηνά τσιγάρα που καπνίζουν τα φτωχά λαϊκά στρώματα, υποστηρίζοντας ότι οι φτωχοί πρέπει να καπνίζουν τη σαβούρα. Βγήκαν, όμως, οι περιπτερούχοι και αιποκάλυψφαν ότι οι αυξήσεις στην πραγματικότητα θα είναι πολύ μεγαλύτερες, με τα ακριβά τσιγάρα να φτάνουν τα 5,40 ευρώ το πακέτο και όχι τα 3,61 ευρώ που έλεγε το υπουργείο Οικονομικών.

Ο Παπακωνσταντίνου δεν τόλμησε να τους διαψεύσει. Είναι χαρακτηριστική η απάντηση που έδωσε σε ερώτηση του Αυτιά: «5,40 ευρώ τα τσιγάρα»; , τον ρώτησε ο Αυτιάς. «Όχι, αυτό είναι εάν οι καπνοβιομηχανίες θελήσουν να περάσουν πλήρως το φόρο πάνω στους πολίτες», απάντησε ο Παπακωνσταντίνου, για να συμπληρώσει: «Υπάρχει μια συζήτηση αυτή τη στιγμή. Στη Βουλή θα δείτε τα πραγματικά νούμερα». Αποκάλυψε έτσι, εμμέσως πληγιν σαφέστατα, ότι παζαρεύει με τις καπνοβιομηχανίες, προκειμένου αυτές να μην ασκήσουν πλήρως το δικαίωμα που έχουν. Αυτό το παζάρι δεν ολοκληρώθηκε και η συνέχιση του αποτελούσε λόγο για την απόσυρση της τροπολογίας για μερικές μέρες. Εμείς εκτιμούμε ότι το παζάρι θα κλείσει κάπου ανάμεσα στη χαμηλή τιμή που ανακοίνωσε ο Παπακωνσταντίνου και στο μέσημου που ένοιων δικαίωμα οι καπνοβιομηχανίες

Το ίδιο ισχύει και για τη ρύθμιση για δωρεές και γονικές παροχές. Ο Βενιζέλος επεσήμανε έγκαιρα, ότι η ρύθμιση δεν πρέπει να είναι «φρουλού», γιατί θα βρίσκεται στα όρια της συνταγματικότητας, ενώ θα δίνει λαβή για πολιτική κριτική στην κυβέρνηση, που καλεί τους πολίτες να κάνουν πράξεις μεταβιβάσεων χωρίς να ξέρουν ποιο θα είναι το φορολογικό καθεστώς στο οποίο θα περιληφθούν. Ο Παπανδρέου πείστηκε και δόθηκε εντολή στον Παπακωνσταντίνου να ορίσει συγκεκριμένα το φορολογικό καθεστώς. Να παρακάμψει τη «δημόσια διαβούλευση», αλλά να περιλάβει στην τροπολογία αριθμούς (ύψος αφορολόγητου και κλίμακα φορολόγησης για το επιπλέον πτοσό). Ούτε σ' αυτό ήταν έτοιμο το υπουργείο, όπως φάνηκε από τις αντικρουόμενες δηλώσεις που έκαναν ο Παπακωνσταντίνου και ο γενικός γραμματέας Δ. Γεωργακόπουλος. Ο Παπακωνσταντίνου είχε δεσμευτεί ότι την Τετάρτη στη Βουλή θα συγκεκριμενοποιούσε την τροπολογία, όμως δεν ήταν έτοιμος και αναγκάστηκε να την αποσύρει, τόχια για να τηρήσει τη σωστή κοινοβουλευτική διαδικασία.

Ο Παπακωνσταντίνου υπέστη αναμφισβήτητα ένα προσωπικό πολιτικό πλήγμα. Το προφίλ της «χαμηλοβλεπούσας», του κοινωνικά ευαίσθητου τεχνοκράτη, επλήγη ανεπανόρθωτα. Γιατί όμως να μας ενδιαφέρει αυτό και όχι το γεγονός ότι ζεκινήσαμε να μας λένε ότι θα βάλουν επιπλέον 250 εκατ. ευρώ στη φορολογία καπνού-αλκοολούχων και φτάσαμε αισίως στο 1 δισ. (τετραπλασιασμός μέσα σ' ένα δίμηνο);

Οι κολεγιάρχες διαλύουν το μελάνι της σουπιάς

Μπορεί η Διαμαντοπούλου να το παιζει «κινέζος» με τα κολέγια και να προσπαθεί να υποβαθμίσει το θέμα, κερδίζοντας χρόνο, ενώ παράλληλα σκάβει το λάκκο των Πλανεπιστημάτων με την ενσωμάτωση της ευρωπαϊκής Οδηγίας, που βρίσκεται ήδη στο Συμβούλιο της Επικρατείας, ο πρόεδρος, όμως, των ιδιοκτητών αυτών των μαγαζιών, δεν μασάει τα λόγια του, προσπαθώντας να καθησυχάσει τους πελάτες του. Η τραγική αλήθεια, όμως, είναι ότι οι ισχυρισμοί του είναι οληθινοί.

Σε συνέντευξη που δίνει στην ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ της ΚΥΡΙΑΚΗΣ (10-1-010), ο Κ. Καρκανίδης διαβεβαιώ-

νει ότι:

– Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επιτρέπει ελάχιστους ελέγχους στα κολέγια, που συνεργάζονται με ευρωπαϊκά πανεπιστήμια, που αφορούν μόνο θέματα υγιεινής και ασφάλειας, ενώ δεν μπορούν σε καμιά περίπτωση να γίνουν ελεγχοί σε προγράμματα και καθηγητές.

– Τα «πτυχία» που δίνονται στους απόφοιτους των «ευρωπαϊκών κολεγίων» απονέμονται από τα συνεργάζομενα πανεπιστήμια και δεν έχουν καμιά σχέση με τις όποιες διαδικασίες πιστοποίησης των κολεγίων στην Ελλάδα, που θα ορίσει το υπουργείο Παιδείας.

– Δεν υπάρχει καμιά διαφορο-

ποίηση μεταξύ αυτών που επέλεξαν να βγουν στο εξωτερικό για σπουδές και σε αυτούς που φοίτησαν σε κολέγιο στην Ελλάδα, που συνεργάζεται με ευρωπαϊκό πανεπιστήμιο. Σύμφωνα με τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, σημασία δεν έχει ο τόπος των σπουδών, αλλά η τοποθεσία του πανεπιστήμου (να είναι σε χώρα της ΕΕ) και το «πτυχίο» που απονέμεται στον απόφοιτο.

– Μπορεί η ελληνική κυβέρνηση να επιβάλλει πρόσθετη πρακτική άσκηση ή εξέταση σε κάποιο μάθημα στον αιτούντα την αναγνώριση, αλλά η πρακτική αυτή, σύμφωνα με την ευρωπαϊκή Οδηγία, δεν μπορεί

να είναι ο κανόνας, αλλά η εξαίρεση.

– Οι απόφοιτοι των κολεγίων θα μπορούν να συμμετάσχουν σε διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ, για διορισμό στο δημόσιο, αφού το σχετικό ΠΔ 44 του 2005 προβλέπει ότι στις εξετάσεις γίνονται δεκτοί οι κάτοχοι πτυχίων ευρωπαϊκών πανεπιστημάτων, εφόσον έχουν τύχει αναγνώρισης από το αρμόδιο Συμβούλιο (ΣΑΕΠΕ).

Ο Καρκανίδης, θέλοντας να προσδώσει κύρος στα μαγαζιά των κολεγίων, μας ενημερώνει ότι στις περισσότερες περιπτώσεις, οι απόφοιτοι των κολεγίων με «ευρωπαϊκά πανεπιστημιακά πτυχία» έχουν

και βεβαιώσεις από το αντίστοιχο ξένο «ΔΟΑΤΑΠ» για πλήρη ακαδημαϊκή (και όχι μόνο επαγγελματική) αναγνώριση των «πτυχίων» τους και ότι αυτή την αναγνώριση είναι υποχρεωμένο να δεχθεί και το δικό μας ΔΟΑΤΑΠ.

Εμείς δε γνωρίζουμε πόσο αλήθεια είναι αυτό το ποσοστό, που ισχυρίζεται ο κολεγιάρχης, όμως για ένα είμαστε βέβαιοι: με το μπάχαλο που επικρατεί σε όλες τις χώρες της ΕΕ, και ειδικά στην Αγγλία, που έχει και τα πρωτεία στις συνεργασίες με τα κολέγια, με την από χρόνια άγρια νεοφύλευθρη επελαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και υπό το φως και το πνεύμα της κακόφημης Μπλόνια, όλα είναι δυνατά.

Επίθεση «πιλοτικά» από το Σεπτέμβρη

Τα παπαγαλάκια του αστικού Τύπου έχουν αναλάβει να επεξεργαστούν την «κοινή γνώμη» για τις αλλαγές που θα πρωθεύουν στην εκπαίδευση. Ήδη ο «πληροφορίες» από το υπουργείο Παιδείας (αγαπημένη τακτική και της κυβέρνησης του Γιώργου, της «διαφάνειας» και της «διαβούλευσης») κάνουν θραύση. Μαζί και οι σποραδικές δηλώσεις της πολιτικής του γενεύας. Ζορίζονται να αποδείξουν ότι θα κάνουν αλλαγές που θα αφορούν την ουσία του σχολείου, αρχίζοντας

από το Νηπιαγωγείο (ωχ!) και το Δημοτικό.

Από τον Πανάρετο μαθαίνουμε ότι οι αλλαγές στο εξεταστικό, αλλά και η κατάργηση της βάσης του 10 (γιατί, λέει, είναι πιο δύσκολο να καταφράγησες ένα πρόσχειρ και απερίσκεπτο μέτρο) παραπέμπονται στις ελληνικές καλένδες. Οι αλλαγές θα εφαρμοστούν από τον ερχόμενο Σεπτέμβρη σε 100 πλοτικά Δημοτικά Σχολεία, στις δυο πρώτες τάξεις, ενώ αντίστοιχες αλλαγές θα πρωθεύουν και στα Νηπιαγωγεία.

■ Αυτοί που μας χρώσταγαν ζητούν και το βόδι

Η ΑΕ Οργανισμός Σχολικών Κτιρίων, διεκδικεί από τους εκπαιδευτικούς του 2ου Δημοτικού Σχολείου Πεύκης το ποσό των 964.662,5 ευρώ, με αγωγή που κατέθεσε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών (στις 30-9-08), σε απάντηση της αγωγής που έκαναν εναντίον του οι γονείς μαθητή, που τραυματίστηκε στο σχολείο του Ιανουαρίου του 2005, λόγω των κακοτεχνιών των υπηρεσιών του. Ένα ωραίο παράδειγμα της ιδιωτικοποίησης πρώην κρατικών υπηρεσιών σε χώρο με άμεση κοινωνική αναφορά, όπως είναι ο χώρος του σχολείου!

■ Τις προστήψεις στην εκπαίδευση θα διαμορφώσουν εταιρίες

Δεν προφταίνουμε να χωνέψουμε τα «νέα ήθη» που εφαρμόζει η κυβέρνηση του Γιώργου και οι κατραπακίες έρχονται απόποντές. Τη φορά αυτή «χτυπήσε» το υπουργείο Παιδείας. Την επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών (που εκπαραθυρώθηκαν μια φορά απ' τη «μεταρρύθμιση Αρσένη», με την κατάργηση της επετηρίδας), το υπουργείο δεν την ανέθεσε στις αρμόδιες υπηρεσίες του, ούτε σε δημόσιους οργανισμούς του, όπως το Κέντρο Εκπαιδευτικής Ερευνών και το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο (φοίνεται ότι ούτε σε αυτούς έχει εμπιστοσύνη ότι θα του ετοιμάσουν το ξεπάτωμα που επιθυμεί). Άλλα την ανέθεσε επί πληρωμή -96.000 ευρώ είναι το ποσό – σε ομάδες έργου, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, χωρίς βεβαίως να αποκλείεται και η συμμετοχή ιδιωτών!

Ωραία, λοιπόν! Τα σενάρια του τρόπου πρόσληψης των εκπαιδευτικών, των μεταθέσεων, αποσπάσεων και της επιλογής των στελεχών θα αναλάβουν τεχνοκράτες, που θα κρίνουν στεγνά και στυγνά, όπως οι μόνοντζερ σε μια καπιταλιστική επιχείρηση. Ασφαλώς με κριτήρια την αποφασιστική περικοπή των δαπανών, τη διεύρυνση του ποσοστού της εργασιακής ανασφάλειας στην εκπαίδευση και τη διαιώνιση του καθεστώτος εξυπηρέτησης ημετέρων.

Την «επανάσταση» θα κάνουν οι νέες τεχνολογίες, οι διαδραστικοί πίνακες και τα ρέστα (θυμίζουμε ότι οι Η/Υ που διανεμήθηκαν στους μαθητές της Πρώτης Γυμνασίου, για να γίνεται από κει, λέει, το μάθημα και η «τσάντα να μένει στο σχολείο» μένουν ακόμη στα αζήτητα). Μάθαμε, λοιπόν, ότι το σχολείο, που παράγει αιμόρφωτους ανθρώπους με γνώσεις ρηχές, μιας χρήσης και καλλιεργεί την ελάχιστη δεξιότητα, γιατί αυτή είναι η απόλυτη επιλογή του κεφαλαίου, κουτσαίνει κυρίως από τη μη εφαρμογή των νέων τεχνολογιών! Σαν κόκκινη γραμμή, όλες τις δηλώσεις και τα δημοσιεύματα, τα βασισμένα σε «πληροφορίες», διαπερνά τη «αποκέντρωση», που περιφραστικά διατυπώνεται ως «μεγαλύτερη συμμετοχή της κοινωνίας στη διαμόρφωση του σχολείου» (Πανάρετος). Στη νέα αυτή σφρωτική αλλαγή, που αν γίνει πράξη, θα διαλύσει παντελώς το δημόσιο σχολείο,

θα το κατηγοριοποιήσει και θα φορτώσει με πρόσθετη ληστεία τους γονείς και τους δημότες, ενώ θα απαλλάξει το κράτος από το κόστος των δαπανών, έχουμε πολλάκις αναφερθεί.

Επίθεση αναμένεται και στα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών. Οι δηλώσεις Διαμαντοπούλου για τις προσλήψεις, αλλά και τα χιλιάδες κενά που παραμένουν ακόμη και τώρα στα σχολεία, είναι ο προπομπός. Γεύση παίρνουμε ακόμη και από δημοσιεύματα τύπου ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ (10-1-010) –επικαλείται «πληροφορίες»– που μας ενημερώνουν ότι «παράλληλα υπήρχαν καταγγελίες ότι μεγάλος αριθμός ολοήμερων νηπιαγωγείων δεν εφάρμοσαν την πρωινή ζώνη παρότι πληρούντων οι προϋποθέσεις, ενώ έντονη ήταν η απαίτηση πολλών γονέων για ύπαρξη και δεύτερης ζώνης αποχώρησης» (σ.σ. πέραν αυτής που ισχύει σήμερα, δηλαδή στις 16:00)

Τα όπλα της επίθεσης ακο-

για τα ολοήμερα νηπιαγωγεία και στις 16:15 για τα ολοήμερα δημοτικά.

Το δημοσίευμα αποκαλύπτει τη σφραγίδη ενόχληση του υπουργείου Παιδείας από τις αντιδράσεις των νηπιαγωγών στην αυθαίρετη επέκταση του διδακτικού τους ωραρίου και τη σταθερή απόφασή τους (που στήριξε με στάσεις εργασίας η ΔΟΕ) να μην την εφαρμόσουν, ενώ παράλληλα είναι ξεκάθαρο και ως προς τις προγματικές προθέσεις και της νέας ηγεσίας του υπουργείου, που είναι όχι μόνο η εμμονή στην αυθαίρετη επέκταση του διδακτικού ωραρίου, αλλά και η παραπέρα επιμήκυνσή του. Τη «νύφη» θα πληρώσουν όχι μόνο οι εκπαιδευτικοί, αλλά και η παραπέρα επιμήκυνσή του. Τη «νύφη» θα πληρώσουν όχι μόνο οι εκπαιδευτικοί, αλλά και τα παιδιά, που θα υποχρεωθούν να παραμένουν στο σχολείο ως αργά το απόγευμα, αφού έτσι επιτάσσει η ανηλής εκμετάλλευση των εργαζόμενων γονιών τους από το κεφάλαιο.

Τα όπλα της επίθεσ

Μην τολμήσετε να το κουκουλώσετε

Την «πιμητική» της είχε η «Κ» στα καλαματιανά ΜΜΕ, μετά την αποκάλυψη του περασμένου Σαββάτου, ότι ο ιδιοκτήτης τοπικού τηλεοπτικού σταθμού Νικόλαος Φλαούνας είναι υπόλληπτος-φάντασμα του υπουργείου Γεωργίας, μισθοδοτούμενος απ' αυτό επί 23 συναπτά έτη. Η αποκάλυψη φιλοξενήθηκε ακόμη και πρωτοσέλιδα από το σύνολο του τοπικού Τύπου, ενώ έγιναν και τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές εκπομπές (από τα καλαματιανά ΜΜΕ η είδηση πέρασε στα πανελλαδικά blogs). Μάλιστα, εκδότης τοπικής εφημερίδας, ο οποίος υποχρεώθηκε να καταβάλει στον Ν. Φλαούνα συνολικά 33.520 ευρώ, μετά από αγωγή που του υπέβαλε ο τελευταίος, επειδή τον χαρακτήρισε «αυριανιστή, τρωκτικό, αρπακτικό και κρατικόδιαιτο», κατέθεσε μήνυση στον εισαγγελέα Καλαμάτας, ζητώντας τη διώξη του Φλαούνα για «απάτη ενώπιον του δικαστηρίου» και την εξέταση του αυτεπαγγέλτως διωκόμενου αδικήματος της «μεθοδευμένης απάτης και πλαστογραφίας κατά του ελληνικού δημοσίου».

Ο ίδιος ο Ν. Φλαούνας αντέδρασε σπασματικά. Την Κυριακή και ενώ η υπόθεση είχε γίνει βούκινο και αποτελούσε θέμα συζήτησης στα ΜΜΕ και στην πόλη της Καλαμάτας, ο τηλεοπτικός του σταθμός υποστήριζε (μέσω δημοσιογράφου, όχι του ίδιου), ότι γίνεται επίθεση φίμωσης του καναλιού του από... συγκεκριμένα συμφέροντα, καταλήγοντας ότι θα απαντήσει στο αυριανό (της Δευτέρας) δελτίο ειδήσεων ο ίδιος, «ενώ φυσικά το λόγο έχει η Δικαιούσνη». Τη Δευτέρα, εμφανίστηκε στο κανάλι του και δήλωσε: «Ουδέποτε ήμουν δημόσιος υπάλληλος», χωρίς να λέει τίποτα για το έγγραφο που είχε αποκαλύψει η «Κ». Και την Τρίτη... υπέβαλε παραίτηση από τη θέση του υπαλλήλου του υπουργείου Γεωργίας, με φαξ!

Την ειδηση της παραίτησης μας ανακοίνωσε, σχεδόν ανακουφισμένη, η προϊσταμένη της αρμόδιας διεύθυνσης του υπουργείου Κ. Συγκούνα, από την οποία περιμέναμε απάντηση σε αίτησή μας, με την οποία ζητούσαμε να μας πληροφορήσουν σε ποια ακριβώς υπηρεσία είναι τοποθετημένος ο Ν. Φλαούνας! Από τον τρόπο που μας ο είπε συμπεράνωμε ότι ήταν έτοιμη να κάνει δεκτή την παραίτηση και να την πρωθήσει ειρηνικά προς τα πάνω! Πρόγραμμα αποράδειτο, όταν εκεφεμέ τέτοια καταγγελία σε βάρος του, η οποία πρέπει να διερευνηθεί πρώτα διοικητικά (με ΕΔΕ, που μόνο κατά υπαλλήλου μπορεί να γίνει και όχι κατά πολιτή) και παράλληλα ποινικά (δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί).

Άλλο αργότερα, συναντήσαμε τυχαία στο υπουργείο τον υφυπουργό Μ. Καρχιμάκη, που ήταν γνώστης της υπόθεσης. «Δεν πιστεύουμε να κάνεις κανένα αιστεί και να δεχτείς την παραίτηση», του είπαμε. «Γιατί να μη γίνει δεκτή; Δεν μπορούμε να τον εμποδίσουμε να παρατηθεί», ήταν η απάντησή του! Φυσικά, ο υφυπουργός ξέρει πολύ καλά γιατί δεν πρέπει να γίνει δεκτή αυτή η παραίτηση. Οπως το έξρουν και οι αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες, που τους θέσαμε προ των ευθυνών τους και έδειξαν πώς το ξανασέφιντονται. «Και που ξέρετε εσείς ότι η παραίτηση έγινε δεκτή?», ήταν η τελευταία κουβέντα της κ. Συγκούνα.

Απάντηση, πάντως, στο γροπτό αίτημα «πού υπηρετεί ο Ν. Φλαούνας» δεν πήραμε, μολονότι μάθαμε ανεπίσημα ότι ήταν τοποθετημένος στο Γραφείο Τύπου! Η κωλυσιεργία ήταν φανερή. Στο μεταξύ, υποβάλμε νέα αίτηση με τρία σκέλη: Να μας δώσουν αντίγραφα των καταστάσεων οι οποίες συντάσσονται στην αρχή κάθε χρόνου, και αναφέρουν κάθε υπάλληλο και πού υπηρετεί, όπως προβλέπει ο δημοσιοπαλληλικός κώδικας τουλάχιστον από το 1999. Μάλιστα, κάθε υπάλληλος πρέπει να λαμβάνει γνώση και να υπογράφει διπλά στο όνομά του. Οι πληροφορίες μας λένε, ότι ο Ν. Φλαούνας δεν αναφέρεται σ' αυτές τις καταστάσεις. Να μας απαντήσουν γιατί δεν αναφέρεται ο Φλαούνας σε κανέναν από τους τηλεφωνικούς καταλόγους που περιλαμβάνουν όλους τους υπάλληλους του υπουργείου. Και να μας εξηγήσουν, γιατί δεν κίνησαν τη διαδικασία για την απολύτου και την επιστροφή των χρημάτων που εισέπραξε (μισθοί, δώρα, επιδόματα) ως αχρεωστήτως καταβληθέντων.

Την Τετάρτη υποβάλμε αίτηση με γραπτά ερωτήματα στην... ακριβοθόρητη για τους ρεπόρτερ υπουργό Κ. Μπατζέλη, με τα εξής τρία ερωτήματα: «1. Θα κινήσετε τη διαδικασία απόλυτης του Ν. Φλαούνα, με την επιστροφή των καταβληθεισών αποδοχών ως αχρεωστήτως καταβληθεισών; 2. Θα στελέτε την υπόθεση στον εισαγγελέα για τον απαραίτητο ποινικό έλεγχο; 3. Θα ενεργοποιήσετε το άρθρο 88 του Δημοσιοπαλληλικού Κώδικα;».

Εν αναμονή των απαντήσεων, δυο σχόλια. Πρώτο, η υπόθεση Φλαούνα δε μπορεί να κλείσει με μια παραίτηση. Εδώ υπάρχει ένα τεράστιο ζήτημα που έχει όλα τα χαρακτηριστικά ενός σκανδάλου. Υπάρχουν ευθύνες διοικητικές, άλλα κυρίως πολιτικές. Κάποιοι διόρισαν τον Ν. Φλαούνα και κάποιοι δέχτηκαν να μισθοδοτείται επί τόσα χρόνια από το ελληνικό δημόσιο. Μιλάμε για διαδοχικές κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ. Η σημερινή πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας οφείλει να ξεκαθαρίσει την υπόθεση σε όλες τις διαστάσεις της. Διοικητικές και ποινικές. Οχι να πετάει την καυτή πατάτα στα χέρια υπηρεσιακών παραγόντων. Δεύτερο, η περίπτωση Φλαούνα δεν είναι μοναδική. Πόσοι ακόμη υπάλληλοι-φάντασμα μισθοδοτούνται από το ελληνικό δημόσιο; Εμείς κάθε που ανακαλύπτουμε κάτι σκανδαλώδες το αποκαλύπτουμε και το καταγγέλλουμε. Ομως, αισθανόμαστε απελπιστικά μόνοι, γιατί η διαφθορά και η διαπλοκή ζουν και βασιλεύουν, παρά τις υποκριτικές διακηρύξεις όλων των κυβερνήσεων ότι θα τις πατάξουν.

■ Νομοσχέδιο Μπιρμπίλη

Ψευδεπίγραφη προστασία δασών και δασικών εκτάσεων της Αττικής

Το τριήμερο Τρίτη, Τετάρτη και Πέμπτη, συζητήθηκε και ψηφίστηκε στην αρμόδια επιτροπή της βουλής, από το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ, το νομοσχέδιο της υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής Τ. Μπιρμπίλη, με τον ψευδεπίγραφο τίτλο «Προστασία δασών και δασικών εκτάσεων του Νομού Αττικής, σύνταξη της Ειδικής Γραμματείας Επιθεωρητης Περιβάλλοντος και Ενέργειας και λοιπές διατάξεις». Ο τίτλος είναι ψευδεπίγραφος στο πρώτο σκέλος του για τους εξής λόγους.

◆ Γιατί δεύτερο, με το άρθρο 8 του νομοσχέδιου, αναγορεύεται η εταιρία ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΕ σε απόλυτο ρυθμιστή της σύνταξης των δασικών χαρτών και μπαίνουν στη μπάντα οι δασικές υπηρεσίες. Πώς γίνεται αυτό;

βάρος των δασών, παρά τα γραφάριμα στην παραγράφο 3 του ίδιου όρθρου.

◆ Γιατί δεύτερο, με το άρθρο 8 του νομοσχέδιου, αναγορεύεται η εταιρία ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΕ σε απόλυτο ρυθμιστή της σύνταξης των δασικών χαρτών και μπαίνουν στη μπάντα οι δασικές υπηρεσίες. Πώς γίνεται αυτό;

α) Με την αφαίρεση της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Διεύθυνσης Δασικών Χαρτών να οργανώνει και να επιβλέπει τη σύνταξη των δασικών χαρτών.

β) Με την αφαίρεση της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Διεύθυνσης Δασικών Χαρτών να οργανώνει και να επιβλέπει τη σύνταξη των δασικών χαρτών και με τη σύμπτυξη του χρόνου μέσα στον οποίο οφείλουν να ελέγχουν τους συνταγμένους από ιδιωτικές εταιρίες δασικούς χαρτες. Ενημερωτικά, στον ισχύοντα νόμο δεν προβλέπονται ο χρόνος μέσα στον οποίο η επιβολή της παραγράφου 3 της περιόδου 117 του Συντάγματος, κηρύζονται αναδασωτέες και διατάξεις που είναι διατάξεις της παραγράφου 3 του προστατευόμενου διάστηματος.

γ) Με την αφαίρεση της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Διεύθυνσης Δασικών Χαρτών να οργανώνει και να επιβλέπει τη σύνταξη των δασικών χαρτών και με τη σύμπτυξη του χρόνου μέσα στον οποίο οφείλουν να ελέγχουν τους συνταγμένους από ιδιωτικές εταιρίες δασικούς χαρτες. Ενημερωτικά, στον ισχύοντα νόμο δεν προβλέπονται οι διατάξεις που είναι διατάξεις της παραγράφου 3 του προστατευόμενου διάστηματος.

θ) Με την αφαίρεση της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Διεύθυνσης Δασικών Χαρτών να οργανώνει και να επιβλέπει τη σύνταξη των δασικών χαρτών και με τη σύμπτυξη του χρόνου μέσα στον οποίο οφείλουν να ελέγχουν τους συνταγμένους από ιδιωτικές εταιρίες δασικούς χαρτες. Ενημερωτικά, στον ισχύοντα νόμο δεν προβλέπονται οι διατάξεις που είναι διατάξεις της παραγράφου 3 του προστατευόμενου διάστηματος.

ι) Με την αφαίρεση της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Διεύθυνσης Δασικών Χαρτών να οργανώνει και να επιβλέπει τη σύνταξη των δασικών χαρτών και με τη σύμπτυξη του χρόνου μέσα στον οποίο οφείλουν να ελέγχουν τους συνταγμένους από ιδιωτικές εταιρίες δασικούς χαρτες. Ενημερωτικά, στον ισχύοντα νόμο δεν προβλέπονται οι διατάξεις που είναι διατάξεις της παραγράφου 3 του προστατευόμενου διάστηματος.

κ) Με την αφαίρεση της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Διεύθυνσης Δασικών Χαρτών να οργανώνει και να επιβλέπει τη σύνταξη των δασι

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δέκα! Είναι ραγιαδισμός να παραμένει άτρωτος ο καπιταλισμός...

«Η δημοκρατία δεν τρομοκρατείται» ήταν το μήνυμα (ποιο sms ρε;) της περασμένης βδομάδας, ένα μήνυμα που ήρθε ως αντίβαρο στο ότι και η τρομοκρατία δεν δημοκρατείται. Αγνωστοί στον άγνωστο στρατιώτη, εύζωνοι σε ζώνη αφύλακτη, οι βασιλισσες Σοφία και Αμαλία να συναντώνται μέσα στο Σύνταγμα και περισσέρια σ' έναν εμπόλεμο χώρο. Ω, τι φάσεις, τι αντιφάσεις!...

Habemus Καλλικράτη! Ακολουθώντας την τακτική της δήμεν επιλογής των αρίστων και όχι των αρεστών και τα ρέστα, η κυβέρνηση απέλυσε τον συμβασιούχο Καποδίστρια, απέκλεισε τον Ικτίνο και ανέβασε στο stage τον Καλλικράτη (άγνωστο αν ακολουθήσει η μέδιος σφρέγον). Και τώρα πώς θα λέγονται οι Καποδιστριακοί δήμοι; Καλλικρατικοί; Τι φρίκη! Και πώς η Καλλικράτεια, όπου πάει για μπάνια μέρος του προλεταριάτου της συμβασιλεύουσας; Οι μον dieu!

Σαν σήμερα πριν από 107 χρόνια, ο απελπισμένος και μη έχων πόρους πλοιάρχος Δ. Γλάρης, πούλησε τη γυναίκα του σε οίκο ανοχής! Αυτό, για να μη λένε μερικοί για «πρωτοφανείς καταστάσεις» και «δύσκολους καιρούς σήμερα»...

Γεράρα παρό το «Ποντίκι» το υστερόγραφο της επιστολής Βλαστάρη και τα όσα λέει για την εφημερίδα των πρακτώρων, ενώ υπάρχει εκτενέστατη αναφορά -σχεδόν ολόκληρη σελίδα- και σχολιασμός για τα τεκταινόμενα στην «Ε». Λίγο πιο εκεί, ο Κώστας Γεωργουσόπουλος αναγορεύει σε... θεό τον εκλεπόντα Λαμπράκη: «...και τις τρεις φορές που δικαιώθηκα ένιωθα πώς δικαίωνα την εμπιστοσύνη Του». Μάλιστα, με κεφαλαίο Τ! Εχουμε χάσει πια τη μάλα, συντρόφια.

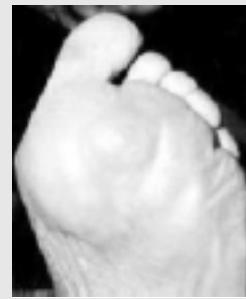
Τίνα, συγνώμη που σας ρωτώ έτσι απλά και ίσως λίγο άκομψα, αλλά μήπως δεν διατρέφεστε σωστά; Καλά τα επιλεγμένα παπά, αλλά διατραφείτε ολίγον καλύτερα βρε παιδί μου. Δεν είναι δυνατό εσείς να είστε περι τα 35 χιλιόγραμμα και ο Θεόδωρος να υπερβαίνει τους δύο τόνους. Με τέτοιες εικόνες θα βαδίσουμε στην πράσινη ανάπτυξη; Με πέτρες στην τσέπη δ' αντισταθούμε στους σφρόδορούς ανέμους του μέλλοντος; Φάτε λίγο πουλάκι μου, δεν διδαχτήκατε τίποτε από τους προκατόχους σας και τις ΜΚΟ που σας περιτριγυρίζουν όπως οι μύγες το ξεχασμένο βαζάκι με το κοκό...

«Όλα είναι έτσι. Μεγάλα και μικρά. Οι θεοί, οι βασιλιάδες, οι άνδρωποι. Κατεβάζουμε το σέβρο μας μπροστά στον αφέντη. - Τα σέβη μου κύριε! Ο αφέντης μπορεί να 'ναι φεουδάρχης, μεγάλος καπιταλίστας, γραμματέας γενικός του κόμματος. Μια φορά είναι αφέντης. Γύρωγύρω πιάνονται σε χορό, ροντόλα τ' ανδρωπάκια που έχουν την ανάγκη του, που έχουν το φόρο του, που τρώνε ψωμί απ' τη δέληση του. - Ξώμα να γενώνα με πατήσετε, άρχοντα μου. Μικροχατζαβάτηδες όλοι μας. Ο αφέντης έχει τα νεύρα του. - Μήν του κολλάτε σήμερα. Έχει τις καλές του. - Θα είχατε την καλοσύνη. Ο αφέντης δεν έχει ποτέ καλοσύνη. Έχει μια πανοπλία σιδερένια κι απέραντη που λέγεται «ο εαυτός του». Κι αν καμιά φορά τύχει και πέσει, ξαναπίάνονται όλοι μια ροντόλα γύρω από τον πεσμένο και λένε γιομάτοι χαρές. - Καλά να πάθει ο κερατάτη! Και τούτο δω το τελευταίο είναι η μεγάλη ανδρώπινη αλήθεια (Νίκος Τσιφόρος - «Ελληνική μυδολογία»).

Μπαίνοντας στο ιερό των δημοκρατικών λειτουργιών -ναι, ναι, έβγαλα προηγουμένως τα παπούτσια- μου γεννάται μια απορία: ο «αστυνόμος της γειτονιάς», αυτός ο ένστολος εργαζόμενος, ο τίμιος σύντροφος από τα σπλάχνα της εργατικής τάξης, δι είναι κάπι σαν την αλλοτινή ΕΒΓΑ της γειτονιάς; Κάπι σαν φολκλόρ, κάτι σαν τον μανάθη της γειτονιάς, σαν το περίπτερο ή τον φούρνο της γειτονιάς; Θα γυρνάει στους δρόμους σαν το σκυλί της γειτονιάς; Θα έχει μαγαζί, μια βάση να μην τον τρώει το κρύο ή το λιοντάρι; Συγνώμη που ανησυχώ και συμπαρίσταμαι σε τέτοιο βαθμό, αλλά δι μας προσέχει και δι μας αγαπάει όσο κάνουμε κι εμείς στη γειτονιά; Γιατί, στα έκλεψαν το παπάκι του Γιάννη, δεν ξεβράκωσε τους δράστες ούτε τους χτύπησε, όπως έκαναν οι αστυνομικοί σε μια άλλη γειτονιά. Α, αν είναι να έχουμε τέτοια, ο αστυνομικός της γειτονιάς καλά δι κάνει να πάει με την άλλη γειτονιά, με την οποία είμαστε εχδροί και παζίουμε πετροπόλεμο.

Δουλειά δεν έχουν τα καλόπαιδα, κάθονται και κάνουν τηλεφωνικές φάρσες. «Τσεκάρουν ανακλαστικά» αποφάνθηκαν οι συνωμοσιολόγοι, «διασκεδάζουν» είπαν οι ψυχολόγοι, «έζουν τα τέτοια τους» διέγνωσαν οι εργατολόγοι. Η δε επιπροπή σαφών που απεργάζεται σενάρια εφαρμογής της «Ωκεανίας» του George Orwell, δεν απεφάνθη ακόμη. Να σας τυλίξουμε ή δια σας φέρεις εδώ;

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinokoufitsa@eksegersi.gr

Κάλοι - κράτη

■ Πανδημία-εμβόλιο γρίπης των χοίρων

«Σκάνδαλο του αιώνα»

Δεν γνωρίζουμε ποια αικριβώς δείνεινα τα κίνητρα του γερμανού, πρώην στασιαδημοκράτη, προεδρού της Επιτροπής Υγείας της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης, είναι οι προστάτες της Ευρώπης, ενώς αστικού, διακρατικού κοινοβουλευτικού οργάνου «υπεράνω υποψίας». Γία αυτό και ο ΠΟΥ, ελάχιστες μερις μετά απ' αυτή την απόφαση και τις δηλώσεις Βόνταργκ, ανακοίνωσε ότι «θα εξετάσει» τον τρόπο με τον οποίο χειρίστηκε την «πανδημία», αφού δύκας πρώτα κοπάσει το πανδημικό κύμα! Αυτό μπορεί να πάρει «μήνες ή και χρόνια», δηλώσει στη Γενεύη η εκπρόσωπος του ΠΟΥ Φαντέλα Χαϊμπ, επιβεβαιώνοντας στην ουσία τις καταγγελίες: θα φτιάξουν μια επιπροπή από «ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες» για να θάψουν αυτό το τεράστιο σκάνδαλο, που όχι μόνο γέμισε τα ταμεία των φαρμακευτικών μονοπάλων (και εκείνων που έπαιξαν το παιχνίδι τους), αλλά εξέθεσαν σε κίνδυνο εκατομμύρια ανθρώπους που έκαναν το εμβόλιο.

Ο Βόνταργκ χαρακτήρισε τα μέτρα κατά της «γρίπης των χοίρων» ως «ένα από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα της ιστορίας του αιώνα». «Η εκπροτεία της "ψευτικής πανδημίας" -είπε- ξεκίνησε τον προηγούμενο Μάη στην Πόλη του Μεξικού, όταν περίπου εκαπότ "φυσιολογικών" περιστατικών από την περιοχή της γρίπης των χοίρων» αναφέρει το ΠΟΥ, σε συνεργασία με ορισμένες μεγάλες φαρμακευτικές εταιρίες και τους επιστήμονες της πανδημίας, επαναπροσδιόρισαν τις πανδημίες, αφαιρώντας τη φράση «ένας τεράστιο σκάνδαλο, που όχι μόνο γέμισε τα ταμεία των φαρμακευτικών μονοπάλων (και εκείνων που έπαιξαν το παιχνίδι τους), αλλά εξέθεσαν σε κίνδυνο εκατομμύρια ανθρώπους που έκαναν το εμβόλιο.

Στην Ελλάδα πολλοί γιατροί στράφηκαν κατά του εμβολίου. Η φωνή τους, δύκας, πνήγηκε από την ενορχηστρωμένη προπαγάνδα μεγαλογιατρών-καθηγητών (διάκισις τα συμπεράσματα) και της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Υγείας, και της προηγούμενης κυβέρνησης (Αθραμόπουλος), που παρήγγειλε 16.000.000 δόσεις εμβολίων, και της σημερινής (Ξενογιαννακοπούλου), που αντί να αποκαλύψει το σκάνδαλο, άρχισε διαφημιστική κτηνοτροφίας στην Αμερική στρίμωχων 25 φορές περισσότερα από το επιτρεπτό όριο ζώων. «Η σημερινή γρίπη των χοίρων H1N1» -γράφουν οι γιατροί- «έίναι το ήπιο προανάκρουσμα της απειλής που εκτρέφεται από το βιασμό της φύσης, είναι η καμπάνα που χτυπά, προς το παρόν, προειδοποιητικά. Η μετατροπή της χοιροτροφίας σε απειλή για την ανθρωπότητα είναι συνέπεια της οικονομίας της αγοράς».

Αποκαλύπτουν, ότι ο ΠΟΥ όλαξε τον επιστημονικό ορισμό της πανδημίας, διαγράφοντας τη μεγάλη νοσηρότητα και τη μεγάλη θνητότητα, για να μπορέσει να κηρύξει «πανδημία της νέας γρίπης» και ν' αρχίσει ο χο-

η πανδημίας».

Είναι άλλο πρόγμα να έχεις καταγγελίες από επιστήμονες ανά τον κόσμο και άλλο από μια Επιπροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης, ενώς αστικού, διακρατικού κοινοβουλευτικού οργάνου «υπεράνω υποψίας». Γία αυτό και οι προστάτες της Ευρώπης, ενώς αστικού, διακρατικού κοινοβουλευτικού οργάνου, έχει η κυβέρνηση σε πολλές περιοχές της επιστημονικής ανθρώπους σε έχουν ολοκληρωθεί οι μελέτες που έχουν σχεδιαστεί. Αυτό θα γίνει το Δεκέμβριο του 2010. «Επιστημονικά είναι εξαιρετικά ανήθικο να εκθέτεις εκατομμύρια υγείες ανθρώπους σε ένα πειραματικό εμβόλιο, για να προστατευθεί δήθεν ο πληθυσμός από μια ήπια ίωση, από την οποία δεν απειλείται, αναγορεύοντας μια ίωση τόσο ήπια σαν τη γρίπη των χοίρων σε δήθεν πανδημία. Οι λόγοι του βιαστικού μαζικού εμβολιασμού ΔΕΝ είναι ιστορικοί!

Και όμως, αυτές (και πολλές παρόμοιες) επιστημονικές επισημάνσεις και καταγγελίες πετάχτηκαν στο καλάθι των αχρήστων από τις κυβερνήσεις ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Γιατί; Γιατί... είναι πολλά τα λεφτά για τα φαρμακευτικά μονοπάλων, που ξέρουν να «ταΐζουν» καλά. Εγραψαν προφητικά οι διοικητές της πανδημίας που αφέντης, αφέντης είναι το ηπιό προανάκρουσμα της απειλής που εκτρέφεται από το βιασμό της φύσης, είναι η καμπάνα που χτυπά, προειδοποιητικά. Η μετατρ

KONTAKI

■ Καθημένη ανεργία

Στο 9,8% εκπνόχθηκε η επίσημη καταγεγραμμένη (και προκλητικά υποεκπνόμενη) από την ΕΣΥΕ ανεργία τον Οκτώβρη του 2009, έναντι 7,4% τον Οκτώβρη του 2008 και 9,1% το Σεπτέμβρη του 2009. Πρέπει να θεωρείται περισσότερο από βέβαιο ότι αυτός ο φεύγος δείκτης το Δεκέμβρη του 2009 θα δείξει 10%.

Και τι κάνει η κυβέρνηση; Ξέχασε ακόμα και την προεκλογική της υπόσχεση για αύξηση του επιδόματος ανεργίας στο 70% του βασικού μισθίου, όπως ευθέως ομολόγησε ο ίδιος ο Παπανδρέου στη συνέντευξη-φίεστα του Ζαππείου, την περασμένη Τετάρτη, ενώ ο αρμόδιος υπουργός Α. Λοβέρδος προετοιμάζει το έδαφος με δραματικά ραδιοφωνικά σόους του τύπου «δεν υπάρχει σάλιο».

■ «Πράσινα» χαράτσια

Μπορεί η οικοδομική δραστηριότητα να κυλά σ' έναν κατήφορο χωρίς ορατό τέλος (για τον Οκτώβρη του 2009 η ΕΣΥΕ κατέγραψε μείωση κατά 17,7% στον αριθμό των οικοδομικών αδειών, κατά 19,8% στην επιφάνεια και κατά 19,2% στον όγκο σε σχέση με τον αντίστοιχο μήνα του 2008, ενώ για το δεκάμηνο του 2009 η μείωση ήταν 15,6% στον αριθμό των οικοδομικών αδειών, 25,5% στην επιφάνεια και 26,9% στον όγκο, σε σχέση με την αντίστοιχη περίοδο του 2008), αυτό όμως δεν εμπόδισε την υπουργό Περιβάλλοντος Τ. Μπιρμπίλη να ανακοινώσει ένα ακόμη χαράτσι, που παίρνει το χαρακτήρα κεφαλούκου φρόρου για κάθε ιδιοκτήτη διαμερίσματος. Αναφερόμαστε στο νομοσχέδιο για το νέο Κανονισμό Ενεργειακής Απόδοσης των Κτιρίων, που δεν αφορά μόνο τα νέα κτίρια, αλλά και τα ήδη υπάρχοντα. Οποιος θέλει να νοικιάσει ή να μεταβιβάσει ένα οποιοδήποτε κτίσμα όνων των 50 τετραγωνικών θα πρέπει να σκάσει το χαράτσι, ενώ σύντομα θα κληθούν να το πληρώσουν όλοι.

Λέτε να υπάρχει κανένας που να μη θέλει να έχει ένα σπίτι με τη μέγιστη δυνατή ενεργειακή απόδοση; Ομως, είναι οι νόμοι της καπιταλιστικής αγοράς που οδηγούν στις φτηνότερες λύσεις ή και σε καθόλου λύσεις, δεδομένου ότι στην Ελλάδα είναι ιδιαίτερα φρέσκο το προσωπικό ιδιοκτητής κατοικίας. Οι εργολάβοι κυνηγούν το κέρδος και οι εργαζόμενοι το όσο το δυνατόν φτηνότερο σπίτι. Οσο για τα «κίνητρα» που τάζει η Μπιρμπίλη, αρκεί μόνο να σκεφτούμε τη σκληρή δημοσιονομική πολιτική των επόμενων χρόνων για να καταλάβουμε ότι αποτελούν απλώς το «τυράκι».

Η CIA συνεργάζεται με την Παλαιστινιακή Ασφάλεια!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

ταξύ τους.

Ανάμεσα στις οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα που έχουν αποδεικτικά στοχεία για την κακοποίηση και το βασανισμό κρατουμένων από την Παλαιστινιακή Αρχή στη Δυτική Οχθη είναι η Διεθνής Αμνηστία, η Human Rights Watch, η παλαιστινιακή Al - Haq και η is-

■ Από τον Καποδιστρία στον Καλλικράτη

Λιγότερες κοινωνικές δαπάνες, περισσότεροι φόροι

Aς θέσουμε ένα απλό ερώτημα. Είδαν οι εργαζόμενοι βελτίωση στις τοπικές υπηρεσίες μετά τις μεγάλες αλλαγές που έφερε στη δομή της «τοπικής αυτοδιοίκησης» το πρόγραμμα «Ι. Καποδιστρίας; Είδαν βελτίωση στη ζωή τους μετά τη θεσπιση αρετών νομαρχιακών οργάνων; Η απάντηση είναι όχι και τη δίνουν όλοι, εκτός από μερικά λαμβάνη που βολεύτηκαν με τη νέα κατάσταση. Εκείνο που είδαν οι εργαζόμενοι ήταν η παραπέρα εμπορευματοποίηση μιας σειράς υπηρεσιών, ο καλπασμός των δημοτικών τελών και η δημιουργία πιο απρόσωπων μηχανισμών, που έκαναν πιο δύσκολη την πρόσβαση για την επιλυση μικροπροβλημάτων της καθημερινότητας.

Αυτή η πείρα, λοιπόν, είναι αρκετή για να μας διδάξει ότι και η νέα δομή, που ανακοινώθηκε με τυμπανοκρουσίες από τον Ραγκούση και τον Παπανδρέου και ονομάστηκε σχέδιο «Καλλικράτης» (οι Πασόκοι είναι μανούλες στον προπαγανδιστικό φραμπαλά), όχι μόνο δε θα βελτιώσει τη ζωή των εργαζόμενων, αλλά

αντίθετα θα την κάνει ακόμα πιο δύσκολη. Η πολιτική συζήτηση που έχει ξεκινήσει, με κόντρες ακόμα και μέσα στο υπουργικό συμβούλιο, αφορά το μοιρασμα της εξουσίας σε επίπεδο περιφερειών και δήμων, όμως οι εργαζόμενοι θα πρέπει να βγουν έξω απ' αυτή την παγίδα και να δουν την ουσία.

Όταν οι αστοί πολιτικοί μιλούν για «λιγότερο κράτος» εννοούν κράτος με λιγότερες κοινωνικές δαπάνες. Όταν οι αστοί πολιτικοί μιλούν για «αποκέντρωση», εννοούν τη μεταφορά στις πλάτες των εργαζόμενων φροντιστηρών και άλλων βαρών, όπως και του κόστους μιας σειράς κοινωνικών δαπανών που στο πλαίσιο του -ισχνότατου- «κοινωνικού κράτους» των προηγούμενων δεκαετιών είχε αναδάσει η κεντρική διοίκηση. Οι τοπικές εξουσίες θα γίνουν διαχειριστές αυτών των δαπανών και επειδή δεν θα έχουν κεντρικούς πόρους, θα τις φορτώνουν στους κατοίκους της περιφέρειας ή του υπερδήμου. Αυτή είναι όλη η ουσία και της νέας «αποκέντρωσης», που υλοποιείται μέσω τοπικών «συ-

γκεντρώσεων» (των νομαρχίων σε περιφέρειες και των καποδιστριακών δήμων σε μόλις 370 κολλικρατικούς δήμους).

Η μήπως πιστεύει κανείς ότι σε μια περίοδο σκληρής δημιουργικής πολιτικής, σε μια περίοδο που το κράτος βάζει συνέχεια νέους αντιλαϊκούς φόρους, παγώνει προσλήψεις (και εξαγγέλλει το δόγμα «1 πρόσληψη για 5 αποχωρήσεις») και πετσοκόβει κοινωνικές δαπάνες, ενώ ετοιμάζει σαρωτικές ανατροπές στην κοινωνική ασφάλιση, τον πυρήνα του «κοινωνικού κράτους», θα βρεθούν ως διά μαγείας πόροι, οι οποίοι θα μεταφερθούν σε δήμους και περιφέρειες, για να κάνουν παραδεισνία τη ζωή των εργαζόμενων των τοπικών κοινωνιών; Όταν η κυβέρνηση διακηρύσσει ότι με τον «Καλλικράτη» θα υλοποιηθεί η «δημιουργική χειραφέτηση» των περιφερειακών και τοπικών οργάνων, εννοεί ότι θα τους φορτώσει μια σειρά τομείς και θα τους δώσει τη δυνατότητα επιβολής τοπικής φορολογίας προκειμένου να τα βγάλουν πέρα. Απόκεντρωση βαρών, δηλαδή.

Κέρθερος για το πάγωμα των προσλήψεων

Yποτίθεται ότι με το νόμο Ραγκούση για την προσλήψεις η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έλυσε άπαξ διά παντός το πρόβλημα των προσλήψεων στο δημόσιο. Οτι θέσπισε ένα διαφανές, αδιάβλητο και απολύτως λειτουργικό σύστημα προσλήψεων. Αυτά, όμως, είναι για την προπαγάνδα. Γιατί στην πράξη όλα γίνονται.

Στις 31 Δεκέμβρη, την ώρα που όλος ο κόσμος ετοιμάζόταν για την υποδοχή του νέου χρόνου, υπογραφόταν και δημοσιεύόταν αυθημερόν στο ΦΕΚ η υπ' αριθμόν 28 Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, η οποία παρατείνει μέχρι το τέλος του 2010 μια Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου που είχε υπογραφεί το 2006 από την κυβέρνηση Καραμανλή. Τι προβλέπει αυτή

η πράξη; Οι κανένας φορέας του Δημοσίου (πλην κάποιων εξαιρέσεων) δε μπορεί να κάνει προσλήψεις, αν αυτές δεν εγκριθούν από Τριμελή Επιτροπή που αποτελείται από τον υπουργό Εσωτερικών, τον υπουργό Οικονομικών και το Γενικό Γραμματέα της Κυβέρνησης.

Γιατί αισθάνονται την ανάγκη να ανασυστήσουν αυτό το δικτατορικής φύσης στενό όργανο, αφού υποτίθεται ότι έλυσαν το πρόβλημα των προσλήψεων; Απλούστατα, επειδή θέλουν να εξασφαλίσουν το πάγωμα των προσλήψεων ακόμα και σε τομείς με τους οποίους ασκούν κοινωνική δημογωγία όπως η «πρόσληψη τριών χιλιάδων νοσηλευτών». Δεν έχουν εμπιστοσύνη ούτε στους υπουργούς.

νται να παραμείνουν σε επώδυνες θέσεις για πολύ χρόνο, ότι τους στέρουν το ύπνο και ότι στοιβάζονται πολλοί σε ένα μικρό κελί για να μη μπορούν να ξεκουραστούν. Επίσης, αντί να παραπέμπονται σε πολιτικά δικαστήρια, όλοι σχεδόν οι κρατούμενοι υπάρχουν σε ένα σύστημα στρατιωτικής δικαιοσύνης, που επιτρέπει να κρατούνται για έξι μήνες χωρίς να πα-

ραπεμφούν σε δίκη. Κάποιοι κρατούμενοι κακοποιούνται και βασανίζονται τόσο βάρβαρα, με αποτέλεσμα τουλάχιστον τρεις να χάσουν τη ζωή της στα χέρια της παλαιστινιακής Ασφάλειας το 2009. Το πιο πρόσφατο περιστατικό είναι ο θάνατος του 33χρονου νοσοκόμου Ηαΐθαμ Αμή, οπαδού της Χαμάς από τη

Στην Αθήνα

22/01

Η Σιωνή της Λόρρα
[2008] των Ζων-Πλέ & Λικ Ντορντές15/01
It's A Free World...
[2007] του Κρι Λεούτς22/01
Οικογενειακή γιορτή¹
[Festen / The Celebration, 1998]
των Τόμα Βίλντρυμπρεκ29/01
Ελέφαντας
[Elephant, 2003]
των Γκρε Βαν Σάντ

Παρασκευής από 8:30ώρα
Μεταστολικό 1 Ημέραν Μενταλού & Επεντελές
Είσοδος: Ελεύθερη
cinecost@eikasergisi.gr

KONTAK

Αυτός το συμφέρον του και οι οπαδοί το νταλκά τους...

Ησήμη σήμερα μπορεί να χαρακτηριστεί ασπρόμαυρη, αφού οι ειδήσεις που αφορούν τον ΠΑΟΚ και ειδικότερα τους οργανωμένους οπαδούς του είναι το βασικό της θέμα.

Το περασμένο Σάββατο, 9/1, οι μπάτσοι στη Θεσσαλονίκη προχώρησαν σε μια πρωτόγνωρη για τον αθλητικό χώρο κινητοποίηση, με σκοπό να αποτρέψουν τους οπαδούς του ΠΑΟΚ να ταξιδέψουν στη Λιβαδειά. Οι δυο ΠΑΕ είχαν έρθει σε συμφωνία για τη μετακίνηση 3.000 οπαδών του ΠΑΟΚ (πριν τους αγώνες γίνεται διαπραγμάτευση μεταξύ των ομάδων για τη μετακίνηση των φιλοξενουμένων οπαδών), χωρίς αρχικά να μπει θέμα απαγόρευσης από την αστυνομία. Μάλιστα, ο πρόεδρος του Λεβαδειακού Γιάννης Κομπότης είχε προνοήσει να υπάρχει χώρος για ακόμη 1.500 θέσεις, αν οι εκδρομείς από την Θεσσαλονίκη ήταν περισσότεροι από αυτούς που είχαν υπολογιστεί αρχικά, επίτινοντας ότι θα βάλει ένα σεβαστό ποσό στο ταμείο της ομάδας του. Απαντες, όμως, λογάριαζαν χωρίς τον αστυνομικό διευθυντή Βοιωτίας, ο οποίος, μετά τη συμφωνία των δυο ΠΑΕ, αποφάσισε και ανακοίνωσε ότι οι οπαδοί του ΠΑΟΚ είναι ανεπιθύμητοι στην πόλη της Λειβαδιάς και ζήτησε να απαγορευτεί η μετακίνησή τους, με το πρόσχημα ότι υπήρχε πιθανότητα γενικευμένων επεισοδίων.

Οι οπαδοί του ΠΑΟΚ ξεκάθαρισαν με ανακοινώσεις τους, ότι οι προγραμματισμένες εκδρομές θα γίνουν κανονικά. Το αποτελεσματήριο ήταν μια μεγάλη κινητοποίηση της αστυνομίας, που περιλάμβανε παρουσία ισχυρών αστυνομικών δυνάμεων έξω από τα γραφεία συνδέσμων οπαδών του ΠΑΟΚ, προληπτικές συλλήψεις οπαδών στη Χαλάστρα, συλλήψεις οδηγών ποιλιμάν που είχαν ναυλωθεί για να μεταφέρουν τους εκδρομείς και μπλόκο στα διόδια των Μαλλιάρων, ενώ υπάρχουν και καταγγελίες ότι η αστυνομία κατέβασε οπαδούς του ΠΑΟΚ και από λεωφορεία του ΚΤΕΛ! Από την Αστυνομική Διεύθυνση Θεσσαλονίκης επιβεβαιώθηκε ότι έγιναν δύο προσαγγίσεις οπαδών του ΠΑΟΚ, που λόγο μετά αφέθηκαν ελεύθεροι, ενώ διευκρινίστηκε ότι υπήρχε απόφαση της Αστυνομικής Διεύθυνσης Βοιωτίας να μη δοθούν εισιτήρια στους οπαδούς του ΠΑΟΚ (συνήθως, όταν η αστυνομία δηλώνει ότι

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

δεν επιθυμεί τη μετακίνηση οπαδών, υπάρχει σχετική απόφαση από τη Λίγκα και δεν δίνονται εισιτήρια, διαδικασία που δεν εφαρμόστηκε για τον συγκεκριμένο αγώνα).

Το σκηνικό που στήθηκε θυμίζει έντονα μια γενικευμένη πρόβα καταστολής από τους μπάτσους και θα μπορούσαμε να πούμε ότι συμπτλήρωνε το παζλ των προληπτικών συλλήψεων και της καταστολής, που ζήσαμε στην Αθήνα με αφορμή τη συμπτλήρωση ενός χρόνου από την δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου. Η επιλογή των στόχων δεν μπορεί να θεωρηθεί τυχαία. Τόσο τα στέκια που χαρακτηρίζονται από την αστυνομία ως «αντιεξουσιαστικά» όσο και οι οργανωμένοι οπαδοί των ομάδων «προστέρωνται» για καταστολή, αφού μια μεγάλη μεριδια της λεγομένης κοινής γνώμης έχει μεθοδευμένα οδηγήθηκε στην αντίληψη ότι οι συγκεκριμένες νεολαϊστικές ομάδες είναι ή πριορί «εγκληματικές». Η ενέργεια των μπάτων, όπως είναι φυσικό, προκάλεσε έντονες αντιδράσεις από την πλευρά τόσο των οπαδών όσο και της ΠΑΕ ΠΑΟΚ. Οι οπαδοί δηλώσαν ότι οι αστυνομικές δυνάμεις είναι ανεπιθύμητες στην Τούμπα και ζήτησαν από την ΠΑΕ να κάνει όλες τις απαραίτητες ενέργειες για να μην υπάρχουν μπάτσοι στις εξέδρες των γηπέδου, ενώ η ΠΑΕ έβγαλε ανακοίνωση κατά υπουργών και αστυνομικών διευθυντών, στην οποία κάνει λόγο για αντιδημοκρατικές και αυθαίρετες αποφάσεις, για κατάργηση κάθε έννοιας ιστονομίας, για πολίτες B' κατηγορίας, για σερίφηδες, για απουσία του υπουργείου Προστασίας (;) του Πολίτη, δηλώνοντας ότι δεν θα ανέχει ποτέ ξανά οι φίλοι του ΠΑΟΚ να αντιμετωπίστουν ως εκ των προτέρων ένοχοι, μόνο και μόνο γιατί ήθελαν να παρακολουθήσουν από κοντά ένα παιχνίδι της ομάδας τους, όπως έχουν μάθει να κάνουν στα 84 χρόνια ζωής του Συλλόγου.

Αν κάποιος παρακολουθήσει τα forum των οπαδών του ΠΑΟΚ, εύκολα θα καταλάβει ότι η κατάσταση στο επόμενο εντός έδρας παιχνίδι του ΠΑΟΚ θα είναι ιδιαίτερα τεταμένη και ας επιτίσουμε ότι οι μπάτσοι δεν θα προκαλέσουν με την παρουσία τους, προκειμένου να αποτραπούν δύσκολες καταστάσεις.

Με ανακοινώσεις τους οι Μένας μετά των άλλων, οι

KONTRA

■ ΚΟΡΝΕΛΙΟΥ ΠΑΡΟΥΜΠΟΤΟΥ Αστυνομία, ταυτότητα

Ενας αστυνομικός στο Βουκουρέστι αντιμετωπίζει διλήμματα όταν αναλαμβάνει την παρακολούθηση και σύλληψη ενός μαθητή για χρήση χασίς...

Μια μινιμαλιστική σκηνοθεσία «ντύνει» την κεντρική ίδεα που δεν είναι άλλη από την ήττα της ανθρώπινης συνείδησης από άτεγκτους νόμους. Η ταινία κορυφώνεται με την λεπτομερή ανάλυση της αντίφασης ανάμεσα σε φευδεπίγραφες έννοιες της εποχής μας όπως «δικαιοισύνη», «νομιμότητα», «προστασία του κοινωνικού συνόλου» και θέματα όπως η εφηβική παραβατικότητα, η σπιλωση και η καταστροφή της ζωής ενός 16χρονου μαθητή.

Ολόκληρη η ταινία του ρουμάνου σκηνοθέτη είναι μια επίδειξη λιτότητας, σεμινάριο για τη πώς ένα σχεδόν μηδαμινό θέμα καταφέρνει να γίνεται μια συγκροτημένη, απέριττη την ταινία. Απότι φαίνεται, αυτού του είδους το σινεμά έχει ισχυρούς οπαδούς στις Κάνες (εξού και τα βραβεία) αλλά και εγχώριους θιασώτες που ανακάλυψαν ένα «καυστικό ανατρεπτικό δοκίμιο» σε μια ταινία, που πέρα από τις δύο αρετές που προσαναφέραμε, αγγίζει τα όρια της αμπελοφιλοσοφίας. Το πρόβλημα δεν είναι βέβαια ούτε οι αργοί ρυθμοί, ούτε το λιτό ύφος, ούτε η ιδέα αυτή καθεαυτή. Είναι το να προσπαθείς να βγάλεις από τη μάγια ξύγκι, εστίαζοντας σε μια συγκεκριμένη κατάσταση, αγνώντας γενικότερες κοινωνικές παραμέτρους. Εν κατακλειδί και κατηγορηματικά, ελάχιστα πράγματα έχει να αποκομίσει ο θεσπής από μια ταινία που αποσκοπούσε σε βαθύτερες προσεγγίσεις αλλά τελικά έμεινε στην επιφάνεια.

■ ΡΑΣΙΝΤ ΜΠΟΥΣΑΡΕΜΠ

Το ποτάμι ανάμεσα

Μια Αγγλίδα κι ένας Αφρικανός, των οποίων η κόρη και ο γιος αγνοούνται μετά τη βομβιστική επίθεση στο Λονδίνο τον Ιούλι του 2005, συναντώνται και ξεκινούν ένα ταξίδι προς αναζήτηση των δύο νέων.

Ουμανιστικό, συναισθηματικό δράμα, μακριά από πολιτικές τοποθετήσεις, που φιλοδοξεί να στηγανίσει φυλετι-

Moody's Blues

Ενα στα όρθια (πεταλιά)

Συναινετίδας Τσίρκος

«Χτύπημα στη δημοκρατία μας»: ακριβώς αυτό: χτύπημα

Τι έγινε με κείνη την «πανδημία γρίπης» (τώρα που εμφανίστηκαν οι σοβαρές παρενέργειες του «φαρμάκου»;)

Κι αν έφαγες τη μπόμπα κοντά στη Βουλή, don't worry be happy

◆ Ο δαίμων κατήγορος διάφορα σημεία στο περασμένο φύλλο.

◆ Λοιπόν: αφού ο Δελαστίκος (πως λέμε Αστερίκος...) ύμνησε τον Κώστα Καραμανλή, τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, συνέχισε με Ανδρέα (πατέρα Γιώργου) Παπανδρέου. [Δεν είναι πλέον σαφής η απειροελάχιστη κίνηση στην (αστική) πολιτική σκακιέρα όπου συναθούνται μέσα κι έξω κοινοβουλευτικές δυνάμεις, στομα, οργανώσεις και κόμματα;].

◆ Λες και τρέχει τίποτα αν εκλεγεί νέο προεδρείο στην ΕΣΗΕΑ (το κομπρεμί φάνηκε ή θα φανεί).

◆ Ζίκο: τελικά είναι ο προπονητής ή ο μπακαλόγατος; ◆ Οι καρμανιόλες (σε πεντηκοστή επανάληψη) του εθνικού οδικού δικτύου, αλλά ποτέ οι καρ(μαν)ιόλες που ευθύνονται.

◆ «Μέτρα αυτοί – στους δρόμους εμείς» αναφωνεί η ΕΠΟ-ΧΗ (10-1-10). Οι κρατικοδίαιτοι μας δουλεύουν κιδάρια.

◆ Ο Ριζοσπάστης (14-1-10) μας πληροφορεί ότι το «Μέτωπο Αγώνα Σπουδαστών» θα κάνει συγκέντρωση στο κτίριο της διοίκησης του ΑΠΘ. «Θα ακολουθήσει πορεία στους χώρους του ιδρύματος» – Ποτέ έξω στους δρόμους και: σε τέτοιες περιπτώσεις «χαλαρότητος» ακολουθεί πλούσιος μπουφές...

Γιαρτή ταξικής εισότητας και αλληλεγγύης

«Είστε επιχειρήστε από καρδιά το πιστότητα σας να μετατίθεστε δυο γίνεται τακτικόματα» με την ίδια στοιχεία αλλά και την αντίστροφη αλληλεγγύη. Για τις οποίες αυτό το «δρόμο πολέμου» και το «καλή χρονιά» σημαίνουν και καλή άλιτσα. Επίσημα νέο βέβαιο που δέχεται τις μετανάστες, αλλά και τις εθνικές από τις οργανώσεις και τις φυλαρά σημαίνει εδώ στην Ελλάδα. Εμείς ας καραμανιότες έφεραμε και πέποι οργάνους και όχι ζωντανά την ίδια απότι. Για την «καλή χρονιά» σημαίνει και με δύοστοι οργάνους, δύοποιοι οργάνους και για τον Έλληνα αλλά και για αυτούς, για τις δύος, είστε το ίδιο μέλος. Μή από τη ξανάδη λόγω χωρίσματος ή Γ' της ΚΕ του ΚΚΕ, Άλιτσα Παναρόης, στην εκδήλωση που διοργάνωσε η Κομματική Οργάνωση Αλιτσίου του ΚΚΕ για παιδιά Ελλήνων και μεταναστών εργάτων. Την Κυριακή 27 Δεκεμβρίου η αίθουσα του Συνδέουμα Θεοφόρων γέμισε παιδιά, έβλαπος και παιδιώντων. Παιδιά από κάθε γεωπόνη της μαζί με τους ποντες τους αντεπερίθεσαν στο κέντρο του ΚΚΕ και διασκέδασαν συδικευμένοις τη σημερινή της ταξικής εισότητας και αλληλεγγύης.

Περισσός είναι αυτός, δεν είναι παιξε-γέλασε...

◆ Πάντα λάβρα και λαλίστατη η Λιάνα στα κανάλια, αλλά στην NEMECIN (Τρίτη χιλιετία, τεύχος 103, Νοέμβριος 2009) φιλοξενεί (γιατί άραγε;) χρυσοχοΐδη και Ξενογιανακοπούλου.

◆ Τη μία μέρα ο Λεωνίδας Τσίρκος μάζευε το «πολιτικό δυναμικό» της χώρας για να μασούσε ζητήσουν περί συ-

τικές και θρησκευτικές προκαταλήψεις, ενδημούσες κυρίως στη γηραιά Αλβιώνα. Στους περισσότερους θα φανεί τουλάχιστον άτομο, σε μερικούς θα φανεί χρήσιμο, σε μια εποχή που στη Δύση κάθε μουσουλμάνος είναι αριστοί ύποπτος, σε κάθε περίπτωση είναι μια αξιοπρεπής τανιά με σπουδαίες ερμηνείες, αν και, όπως προείπαμε, πολιτικά αποστασιοποιημένη.

■ ΓΚΑΙ ΡΙΤΣΙ

Σέρλοκ Χολμς

Καταγιγιστική δράση, εφέ υποτιθέμενο χιούμορ και μια μεταφυσική περιπέτεια συνθέτουν τον underground τρόπο με τον οποίο ο τέως σύζυγος της Μαντόνα είδε τον κλασικό αστυνομικό ήρωα. Κατά τα άλλα, χρησιμοποιείται κάθε μέσον, στην κυριολεξία τα πάντα τίθενται στην υπηρεσία κατασκευής μιας υπερπαραγωγής προορισμένης να σαρώσει στα ταμεία. Το αποτέλεσμα είναι μια «αμερικανιά» ολκής, βαρετή και προβλέψιμη, που οριστικά πλέον τοποθετεί τον κάποτε κάτι υποσχόμενο κ. Ρίτσι στους εντελώς αδιάφορους σκηνοθέτες.

Ελένη Σταματίου

Χαρήλαος. Και, βέβαια, δεν ξεχνώνται τα «Αντρέα μου, Κώστα μου, Χαρήλαε μου»...

◆ Κι έχουμε και τις τσόντες (συνιστώσες) του ΣΥΡΙΖΑ να προπογανδίζουν την «ενότητα Σύριζα-ΚΚΕ, για μαχητική αριστερή αντιπολίτευση και σοσιαλιστική λύση εξουσίας» [Μαρξιστική, (που λέει ο λόγος) Φωνή, τ. 44, Νοέμβρης 2009].

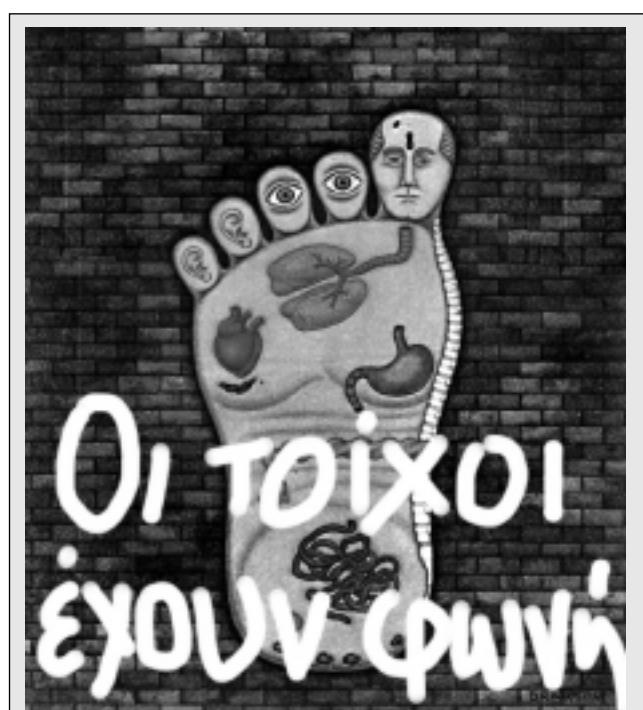
◆ Διαβάζουμε ολόκληρη σελίδα (σ.4) στη ΝΕΑ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ της 31-12-09 αφιερωμένη στον «αγώνα της Κούνεβα» (πολλά λέει ο τίτλος) και το μόνο που βρήκαμε ήταν μια επετειακή αφιέρωση σε υψηλούς τόνους που δεν απαντάει καθόλου μα καθόλου στο ερώτημα «τι μέλλει γενέσθαι με το δουλεμπόριο;» και –τεχνητώς– αποφεύγει να αναφέρει την ΑΠΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΠΕΚΟΠ από το μάζεμα της 22-12-09...

◆ Το ζορίζει και πάλι το πράμα ο Πανούσης (όχι ο Τζήμης) με άρθρο του στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ.

◆ Για τον Βόλφργκανγκ τάδε (Συμβούλιο της Ευρώπης) διαβάσαμε στην HUMANITE της 8ης και 9ης Γενάρη 2010. Τα λέει καλά στην συνέντευξη ΑΛΛΑ: γιατί δεν έβγαινε να τα δηλώσει αυτά πολλούς μήνες πριν;

◆ «Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός ή δεύτερος και τρίτος δρόμος προς το σοσιαλισμό. Η επαναστατική εργατική εξουσία είναι προϊόν της σοσιαλιστικής επανάστασης». (Θέσεις του ΚΣ της ΚΝΕ, σ.12). Αφού δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος γιατί ομήνουν πίστη στο Σύνταγμα –ότι δηλοδή δε θα ανατρέψουν την καθεστηκία τάξη, βλ. υπογραφή Φλωράκη το 1974. Η «επαναστατική εργατική εξουσία» εφευρέθηκε –αντί της δικτατορίας του προλεταριάτου, δικτατορίας τάξης πάνω σε τάξηγια να μην τρομάξουν οι «συναγωνιστές» μαγαζάτορες; Τους οποίους, εξάλλου, η Αλέκα διαβεβαίωσε ότι δε θα «σπάσει τζάμι στην επανάσταση» ...

◆ «Ενδιαφέροντότατο» το βιβλίο «Βρετανική πολιτική και αντιστασιακά κινήματα στην Ελλάδα». Επίσημης περιγραφής της προτεραγωγής της Αριστεράς, ο Λεωνίδας... Και μη μας πει τίποτα σούξου-μούξου στο Περισσό, γιατί στην «Οικουμενική κυβέρνηση» κώλος και βρακιά ήταν ο Λεωνίδας και ο

◆ Ο, πι μας απαλλάσσει από γνήσιο κόπτο μας στερεί την ελευθερία (σύνθημα σε τούχο στο Πάντειο με υπογραφή ένα αστέρι)

Καταπλακίστικο. Ενα σύνθημα που σε αναγκάζει να σκεφτείς για να πάρεις το μήνυμά του. Να σκεφτείς πολύ μάλιστα. Η στέρηση της ελευθερίας συνδεδεμένη με την απαλλαγή από το γνήσιο κόπτο. Ή –αντίστροφα– η κατάκτηση της ελευθερίας συνδεδεμένη με την κατάθεση γνήσιου κόπτου. Μπορεί να σκεφτεί ο καθένας και η καθεμιά πόσες «δουλείες» δεν παρουσιάζονται ως νησίδες ελευθερίας. Πόσες ευκολίες δεν παρουσιάζονται σαν ριζοσπαστική συμπεριφορά. Πόσες φορές η τεμπελιά και ο παρασιτισμός δεν παρουσιάζονται σαν επαναστατική πράξη. Τα υπόλοιπα –γιατί υπάρχουν πολλές σκέψεις ακόμα που μπορούν να γίνουν βάσει αυτού του συνθήματος– τ' αφήνουμε σε σας. Γιατί και η σκέψη, όταν είναι δημιουργική και αγωνιώδης, απαιτεί γνήσιο κόπτο.

◆ 600.000 ευρώ για τους ληστές με τα μαύρα; Φτάνουν και 30 αργύρια... (τρικάκι, με σκιαμένη υπογραφή)

Καταλαβαίνουμε τι θέλει να πει το τρικάκι, αλλά προσοχή στους λάθος συνειρμούς. Οχι, δε φτάνουν τα 30 αργύρια. Άλλωστε, στην εποχή τους μπορεί να ήταν περισσότερα από εξαικίδια σημερινά χιλιάρικα. Καμία φορά, βέβαια, δεν χρειάζεται τίποτα. Αρκεί ο εγκλωβισμός στη λογική του ρουφιάνου. Οπως εγκλωβίστηκαν όσοι εκείνοι το μαύρο καλοκαίρι του 2002 τηλεφωνούσαν στα χαριεδονύμερα για να πουν ότι είδαν κάποιον που έμοιούζε με τον Κουφοντίνα ή ότι στο απέναντι διαμέρισμα δεν έβλεπαν κανέναν, αλλά έβλεπαν ντελιβεράδες να παραδίουν εναλλάξ πίτσες και πιτόγυρα. Ευτυχώς, παρά τις προσπαθειες της αστικής εξουσίας και των κολαούζων της, σ' αυτόν εδώ το τόπο εξακολουθεί να βρίσκεται ακόμα πάρα πολύ χαμηλά στην ιεραρχία των λαϊκών αξιών η ρουφιανιά κι ακόμα πιο χαμηλά ο ρουφιάνος.

◆ Επιχειρηματικές λύσεις!!! Εξειδικευμένοι στην ΕΝΤΟΣ ΗΜΕΡΩΝ ΑΝΑΒΙΩΣΗ μικροεπιχειρήσεων – Καλέστε 6932..... (αφισάκι)

Μάλιστα. Το ειδαμε κι αυτό. Και δεν ήταν πλάκα. Ούτε για... συνθηματικό μας φάνηκε. Στην εποχή της κρίσης του καπιταλισμού, που χτυπάει με ιδιαίτερη δριμύτητα τα σ

Κινούμενη άμμος η φορολογία και οι περικοπές δαπανών

Στις λίγες ώρες που είχαμε στη διάθεσή μας μέχρι το κλείσιμο της εφημερίδας δεν προλαβαίνουμε να μελετήσουμε το 100 σελίδων Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης, που «ενέκρινε» την Πέμπτη το υπουργικό συμβούλιο, για να βρούμε τυχόν «κρυμμένα μυστικά και ντοκουμέντα». Συγκρατήσαμε, όμως, την ουσία του, όπως την περιέγραψε στη συνέντευξή τύπου ο Γ. Παπακωνσταντίνου:

«Να τονίσω ότι υπάρχει ένα εναλλακτικό μακροοικονομικό σενάριο, το οποίο όμως καταλήγει στο ίδιο δημοσιονομικό σενάριο. Με άλλα λόγια, εάν η ανάπτυξη δεν είναι η ίδια, εάν δεν έχουμε τον ίδιο ρυθμό αύξησης των εσόδων, θα υπάρξουν προσαρμογές από την πλευρά των

δαπανών, για να μπορέσουμε να φτάσουμε στο ίδιο χρονοδιάγραμμα. Το δημοσιονομικό μας σενάριο είναι σκληρό με αυτή την έννοια, δηλαδή θα επιτευχθεί με κάθε τρόπο».

Σε απλά ελληνικά, αυτό σημαίνει πως το μόνο που ενδιαφέρει είναι η δημοσιονομική προσαρμογή, ώστε να μη διαταραχθεί το ευρώ. Αν η ανάπτυξη δεν είναι όσο την υπολογίζουν (που δεν θα είναι), θα πετακόφουν ακόμα περισσότερο τις κοινωνικές δαπάνες. Αν ο ΦΠΑ δεν είναι όσο τον υπολογίζουν (που δεν θα είναι), λόγω πτώσης της ανάπτυξης και γενικότερων συνεπειών της κρίσης, τότε θα αυξήσουν τους συντελεστές του. Αν τα έσοδα από την «πάταξη της φορο-

διαφυγής» δεν είναι όσα υπολογίζουν (που δεν θα είναι, όπως δεν ήταν ποτέ μέχρι σήμερα στην ιστορία των κρατικών προϋπολογισμών), τότε θα αυξήσουν κι άλλο τους έμμεσους φόρους, προκειμένου να πάρουν περισσότερα από το λαούτζικο.

Το μόνο σταθερό είναι η μείωση του ελείμματος, την πορεία του οποίου θα παρακολουθούν μήνα με το μήνα οι ελεγκτές των Βρυξελλών. Η φορολογία και οι περικοπές κοινωνικών δαπανών είναι μια κινούμενη άμμος, που θα σκεπάζει ολοένα και περισσότερο τους εργαζόμενους, ενώ οι καπιταλιστές θα παίρνουν ολοένα και περισσότερα, γιατί αυτοί θα πρέπει να φέρουν σε πέρας την ανάπτυξη.

Τετραετία ραγδαίου ξεκληρίσματος της φτωχής αγροτιάς

Αναβρασμός και πάλι στον αγροτικό κόσμο. Τα τρακτέρ ξαναβγαίνουν στους εθνικούς δρόμους. «Αυτές οι κινητοποιήσεις είναι και ένα εθμοτυπικό σύνδρομο», δήλωσε αλαζονικά ο υπουργός Γεωργίας Κ. Μπατζελή, που έχασε δύσα ελέγχεις ευρωβουλευτής, περικαρτέλη που εκμεταλλεύονται τους αγρότες. Ούτε μπήκε στον κόπο να εξηγήσει, γιατί βγαίνουν τόσο νωρίς οι αγρότες στο δρόμο απέναντι στην τόσο φρέσκια κυβέρνηση. Ομως, ανεξάρτητα από τη μορφή και την ένταση που θα πάρουν οι φρεσκές κινητοποιήσεις, σημασία έχουν τα χοντρά προβλήματα που αντιμετωπίζει η φτωχή αγροτιά.

Η τετραετία 2006-9 ήταν μια περίοδος στη διάρκεια της οποίας το βίαιο ξεκλήρισμά της επιταχύνθηκε. Είναι η πρώτη τετραετία εφαρμογής της νέας ΚΑΠ, που στηρίζεται στην πλήρη αποδέσμευση της κοινωνικής ενίσχυσης από τα παραγόμενα προϊόντα (μόνο στο βαμβάκι και σε ελάχιστα άλλα προϊόντα διατηρήθηκε μια μικρή σύνδεση). Στόχος του ευρωπαϊκού μονοπωλιακού κεφαλαίου είναι η μείωση της παραγωγής αγροτικών προϊόντων στην Ευρώπη, επειδή έχει ανοίξει διάπλατα τις πόρτες σε εισαγωγές από τρίτες χώρες. Αγροτικά προϊόντα εισάγονται χωρίς δασμούς και ποσοστώσεις, ως αντάλλαγμα της διεύσ-

δυσης του ευρωπαϊκού κεφαλαίου στις οιγορές αυτών των χωρών και του ελέγχου των κρατικών παραγγελιών τους από τα μονοπώλια των ευρωπαϊκών ιμπεριαλιστικών χωρών, πολιτική που καθορίστηκε από το γαλλογερμανικό άξονα. Αυτή η πολιτική οδήγησε σε κοτακόρυφη πτώση των τιμών των αγροτικών προϊόντων. Γλίττει ακόμη και τμήματα της πλούσιας αγροτιάς, όμως για τη φτωχή αγροτιά του ευρωπαϊκού νότου είναι σκέτη καταστροφή. Ξεκλήρισμα.

Στην Ελλάδα, από την πρώτη κιόλας χρονιά της νέας ΚΑΠ συρρικνώθηκε δραματικά η καπνοκαλλιέργεια, που έχει πέσει κατά 90%! Αρχισε να συρρικνώνεται και η καλλιέργεια σύστημα προϊόντος της ελληνικής αγροτικής παραγωγής.

Από 4.400.000 στρέμματα που καλλιεργούνταν πριν τη νέα ΚΑΠ και παραγωγή 1.300.000 τόνων, φτάσαμε το 2009 στην καλλιέργεια περίπου 600.000 στρέμμάτων και παραγωγή μόλις 600.000 τόνων σύστημα προϊόντος βαμβακιού! Το 2010 αναμένεται δυνατό πλήγμα και στην παραγωγή λαδιού, καθώς θ' αρχίσουν οι εισαγωγές από τρίτες χώρες, στο πλαίσιο της Συμφωνίας Ευρωμεσογειακής Συνεργασίας.

Αυτά είναι που κατεβάζουν στο δρόμο τους αγρότες. Ομως, μετά από το μαζικό ξεκλήρισμα και ύστερα από την κάθετη διάσπαση των δεξιών αγροτοπατέρων με τους αγροτουσιδικούς της ΠΑΣΓΥ, η συμμετοχή των φτωχών αγροτών είναι εμφανώς μικρότερη σε σχέση με προηγούμενα χρόνια. Αυτό φάνηκε καθαρά στις

περισσές κινητοποιήσεις, χάρη στις οποίες οι αγρότες διάφορων περιοχών κατάφεραν να αποσπάσουν τα 425 εκατ. ευρώ του «πακέτου Χατζηγάκη».

Από πέρυσι έκανε αισθητή την παρουσία του το ρεύμα των λεγόμενων «Νέων Αγροτών», που προσπαθεί να διαμορφώσει έναν τρίτο πόλο. Πρόκειται για κομμάτι της πλούσιας αγροτιάς, πολιτικά προσκείμενο στη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, που είτε αναπτύσσει αγροτική επιχειρηματική δράση είτε φιλοδοξεί να αναπτύξει. Οι αντιλήψεις τους συνάδουν με τις κυρίαρχες αντιλήψεις στην ΕΕ και στην ελληνική πολιτική εξουσία: ο φτωχός αγρότης πρέπει να εξαφανιστεί, για να επιβιώσουν μόνο οι αγρότες-επιχειρηματίες, που θα μοιράζονται όλες τις ενισχύσεις (σχέδια βελτίωσης κ.λπ.).

Η πείρα αυτής της ιδιαίτερα κακαστροφικής τετραετίας δείχνει ότι στον καπιταλισμό δεν υπάρχει κανένα μέλλον για τη φτωχή αγροτιά. Το πλήρες ξεκλήρισμά της είναι προδιαγεγραμμένο. Η διεκδίκηση μικροενισχύσεων δεν εξασφαλίζει πια ούτε μια αξιοπρεπή μάχη οπισθοφυλακών. Μέλλον μπορεί να υπάρξει μόνο στον κοινό αγώνα με την εργατική τάξη για την ανατροπή του καπιταλισμού και την οικοδόμηση του κομμουνισμού.

Φτιασιδώματα της «μηδενικής ανοχής»

Τα πτώματα που συλλέγονται καθημερινά στη Θαλάσσια περιοχή της Θράκης (μέχρι στιγμής ο μακάβριος κατάλογος έχει φτάσει τους 13 άνδρες, 7 γυναίκες και ένα βρέφος) είναι αρκετά για να διαλύσουν τη μυθολογία γύρω από την «προοδευτική μεταστευτική πολιτική» που δήθεν πρωθεί η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Ομως, από τη μια οι ρατσιστικές κραυγές των ακροδεξιών του ΛΑΟΣ, στους οποίους προστέθηκε και η πηγεία της ΝΔ, μη τυχόν και χάσει επιρροή στα δεξιά της, και από την άλλη η εκκωφαντική προπαγάνδα των ΜΜΕ και οι έπαινοι διάφορων «προοδευτικών», που αρκούνται πάντοτε στο «μικρότερο κακό», εμποδίζουν πολλούς να δουν την ουσία.

Τι κάνει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με το νομοσχέδιο Ραγκούση; Θεσπίζει αυτά που ισχύουν εδώ και χρόνια (αλλού περισσότερα και αλλού λιγότερα) σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Δίνει το δικαίωμα της ιθαγένειας στα παιδιά των νόμιμων μεταναστών που γενιούνται στην Ελλάδα, θεωρώντας ότι οι μηχανισμοί «ελληνοποίησής» τους είναι επαρκέστατοι (τα περισσότερα απ' αυτά τα παιδιά σε λίγα χρόνια δεν θα γνωρίζουν καν τη μητρική τους γλώσσα, ενώ δεν έχουν γνωρίσει άλλη πατρίδα εκτός από την Ελλάδα).

Για τους ενίλικες μετανάστες, όμως, τα πράγματα γίνονται πιο ζόρικα απ' όσο ήταν με το καθεστώς που ισχύει ως τώρα (νόμος Παυλόπουλου). Εκεί που ο παλιός νόμος ζητούσε -εκτός των άλλων- «επαρκή γνώση της ελληνικής γλώσσας, ιστορίας και του ελληνικού πολιτισμού», ο καινούργιος θα ζητά από τον μετανάστη «να αποδεικνύει την ένταξή του στην ελληνική κοινωνία καθώς και τη δυνατότητά του να συμμετάσχει ενεργά και ουσιαστικά στην πολιτική ζωή της χώρας, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές οι οποίες τη διέπουν!» Επιπλέον, το νέο καθεστώς εμπλέκει και την αστυνομία, που οποία αποκτά λόγο στη διαδικασία πολιτογράφων. Αν ο αλλοδαπός είναι πολιτικά «ζωπός», αρκεί η αρνητική εισήγηση της αστυνομίας για να απορριφθεί η αίτηση του και να χάσει το χιλιάρικο του παράβολου (δικαίωμα νέας αίτησης έχει μετά από ένα χρόνο και αφού πληρώσει νέο παράβολο 300 ευρώ). Και για να μη νομίσετε ότι δημιουργούμε ανύπαρκτους κινδύνους, σας ενημερώνουμε ότι παρακολουθούμε τις αποφάσεις των σχετικών επιτροπών για τους ομογενείς και έχουμε φρίξει. Για παράδειγμα αναφέρουμε πως σε ΦΕΚ της 29ης Δεκέμβρη δημοσιεύτηκαν απορριπτικές αποφάσεις γενικού γραμματέα περιφέρειας για τρία πρόσωπα (πατέρας και δύο παιδιά), με το εξής σκεπτικό: «Ο/η εν λόγω αλλοδαπός/ή δε φέρει την ομογενειακή ιδιότητα καθώς δεν προκύπτει σαφώς εθνική συνείδηση τόσο από το πρακτικό της Τριμελούς Επιτροπής όσο και από τα στοιχεία του φακέλου!»

Οι οριακές αλλαγές στη νομοθεσία περί πολιτογράφων αλλοδαπών αφορούν μόνο ένα μικρό αριθμό μεταναστών, που έχουν νομιμοποιηθεί και έχουν ενσωματω